BUDAPEST, 1935. FEBRUÁR XIII. ÉVFOLYAM, 6. SZÁ

IFJU ÉVEK

LÓUGRÁS-REJTVÉNYEK.

3. pont.

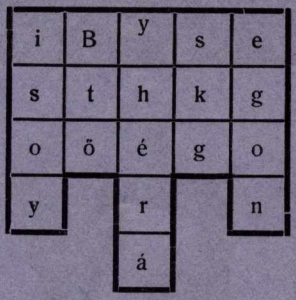

A magyar Alpok egy csoportja.

...úrfi. Petőfi vers első sora.

SZÁMREJTVÉNY.

3 pont.

47, 17, 29, 31, 25, 14 = Szabadsághős.
23, 16, 41, 34 = Paradicsom.
43, 49, 33, 13, 46 = Hún király.
37, 6, 8, 32, 3, 35, 10, 27, 19 = Ezredév.
11, 20, 2, 30, 18, 22, 39, 1 = Haszontalan.
28, 12, 42, 36 = Sírni.
44, 7, 21 = Vágó szerszám.
45, 38, 9, 5 = Testvérnépünk.
15, 40, 48, 26 = Néz...
50, 4, 24 = Talp mássalhangzói.

BETŰREJTVÉNYEK.

(Egyenként 2 pont.)

1

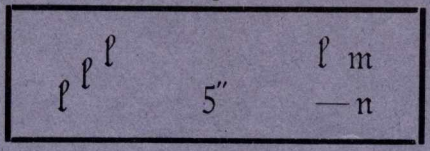

2

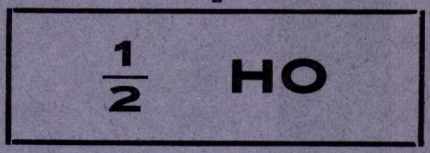

3

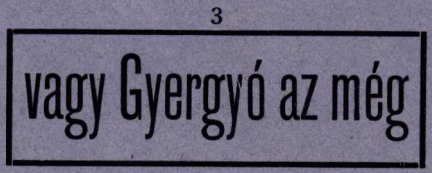

4

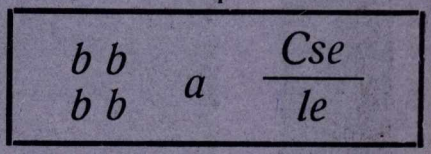

IFJÚ ÉVEK

BUDAPEST, 1935. FEBRUÁR XIII. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM.

A TÉKOZLÓ FIÚ.

Mindene megvolt és még sem volt megelégedett. Ha bölcs, a legboldogabban élhetett volna. Boldogságában mi is zavarhatta volna meg? Az otthon áldott verőfénye áradt ki reá, atyjának munkás gondoskodó szeretete életét alapozta meg. Csak atyjának útmutatása szerint kellett volna járnia s kibontakozott volna a szemei előtt az élet teljes szépségében, kincseinek, örömeinek, áldásainak gazdagságában.

De nem rendelkezett világos szemekkel, azért nem látta meg az élet igazi szépségét s nem tudott élni annak drága ajándékaival. Azt látta szépnek, amit hamis képzelete rajzolt elé s ennek megvalósítására dobta oda örökségét, minden gazdagságát. Nem vezette a bölcsesség lelke, ezért tudott csak ennyire balgatagul cselekedni. Nem az eszmeit kereste, nem az emelkedettet, ami állandó fényt sugároz az életösvényre, sőt inkább egy pillanat különös fénye, ami újság ingerével hatott reá, ejtette rabul a lelkét. És ahelyett, hogy mérlegelte volna azt, vagy atyjához sietett volna tanácsért, gondolataiban rejtőzött el, minek visszatérő csengése egyre ez lehetett: „Óh pillanat, gyönyörű vagy, maradj . . .”

S a képzeleti világ követelte megvalósítását. Hangosan, izgatón, igéreteiben mind inkább ajándékozóbban. Szálait egyre kibocsátotta, mint pók, mely zsákmányra les s az ifjú egyre jobban foglya lett. Már nem bírt magával, egyre ritkultak józan pillanatai, tehetetlenül sodródott bele a kívánságok árjába, nem hitt az apjának, megtagadta jóságos kezét, meggyűlölte házát, mely gondolata szerint meg akarta örömeitől fosztani s búcsúszó nélkül kirohant a világba.

S ez a világ befogadta őt, de ajándékait ingyen nem osztogatta, nagy árat követelt tőle. A világ fiúi sem tettek különben. Barátságukat felkínálták, mosolyogtak vele, hörpintgették a gyönyör poharát, de odatartották markukat, tenyerüket kinyujtották a bér után. Ez az élet kizsákmányolta őt, mindattól megfosztotta, amije volt, vagyonától, egészségétől, életerejétől. Mindent megigért, s mégis amit adott, nem volt képes kielégíteni őt. Igaz dolog, a földi jó hogyan is elégíthette volna ki, amikor az ember nem annak élvezetére van teremtve.

S amint fogyott a pénze, gyengült életereje, elmaradoztak barátai is, színtelenebbek lettek örömei. Akik még felkínálták barátságukat, azok az utolsó koncra lestek, s ami öröm felvillant még, csak szerencsétlenebbé tette. Lassanként egyedül maradt, tanácstalanul, rongyosan, kifosztottan, halálra fáradt —, mint — jerichoi útnak vándora. Nagy ürességet érzett maga körül s egyre jobban átkarolta, fojtogatta valami szörnyű feketeség. Kíméletlen szorításába majdnem megfulladt. Önmagának bírája lett, vádló s vádlott egy személyben s ez még

inkább marta, tépte kínozta őt. S amikor majdnem elmerült a nagy feketeségben, fényt lát, újra fényt, mert az atya szeretete nagyobb a legnagyobb emberi nyomorúságnál is. S ez a fény beragyogta atyjának házát, ahol még van menedék. S mint a vízbemerülő minden erejét összeszedve kap mentődeszka után, úgy nyúlt ő is utolsó erőfeszítésével az elvetett atyai kéz után, hogy boldog bizonyosságban megpihenjen s megnyugodjon áldott ölelésében.

Bizony közel van mindenki ahhoz, hogy tékozló fiúvá legyen. Mert a kísértő csak egy gyenge pillanatra vár. Sokszor az is elég neki, hogy elvégezze munkáját. Az emberi életben pedig sokszor adódnak épen gyenge pillanatok, a tiedben is, az enyémben, mindannyiunkéban. Egyes időszakokban különösen könnyű a dolga. Talán ebben a farsangi időszakban is. Azok mellett leselkedik, kiket a vérük heje-huják után kerget, barátul szegődött el már ahhoz, ki nagyon kiáltja a „Sose halunk meg"-et Rátok nevet szemek mosolyában, fületekbe annyi kedveset súg andalító tangók, édes valcerek muzsikájában. Álmaitoknak szárnyakat ad s mint kiváló művész megfesti a vágy birodalmát. Óh vigyázzatok, készüljetek fel a harcra, ha a kísértőn győzni akartok, mert mint oroszlán szerte jár már, keresvén, kit elnyeljen. Vigyázzatok hát, de ne féljetek, mert ki lelkében erős és álhatatos, Atyjának tanácsát minden dolgában szívesen hallgatja meg s titkos gondolatokban nem rejtőzködik el, az már győzött, diadalt vett — kísértőn s minden kísértésen. *r. l.*

II. Rákóczi Ferenc a magyar költészetben

(Halála 200. évfordulójára.)

Kétszáz esztendő távolából világít felénk mindjobban erősödő fénnyel az utolsó magyar fejedelem nagy lelke, s kétszáz esztendő óta ő a legtöbbet emlegetett, a legtöbbször visszavágyott alakja történelmünknek. Mint minden földi embernek, neki is voltak gyarlóságai, de ezeken keresztül is tiszta fénnyel égett minden szándékának tisztasága, önzetlensége, s a szenvedések között állandó Istenkeresése. A nagy kuruc vezér betöltötte földi hivatását. És bármennyire is szerették volna egyesek emlékét elhomályosítani: ő maradt példaképe a magyar élni-

Máté 6, 9., Lukács 11, 2. **Febr. 20.**

Szenteltessék meg a Te neved.

A jó gyermek előtt szent édesapja neve, nem hoz rá szégyent. Mi a mennyei Atya nevét viseljük, nevünk: Isten gyermekei. Hogyan leszünk erre méltók? Ismerjük Atyánk Igéjét, akaratát, eszerint kell élnünk. Isten neve szent és kell, hogy azt mi is szentnek tartsuk. Ehhez kérjük Isten segítségét.

Ének: 32.

akarásnak, a szabadság- és hazaszeretetnek.

Ebben a néhány sorban a magyar költők szívverésén keresztül próbálom elővarázsolni a nagy kuruc fejedelem alakját, aki költészetünkben is olyan ragyogó fénnyel tündököl, mint a nép

cziról és kurucairól szóló költeményeit zárt egységbe foglalhatjuk: ez a kurucvilág költészete. — A kuruckori Rákóczi-versek sorát a *Rákóczi Ferenc buzgó éneke* nyitja meg. Nem lehetetlen, hogy a költeményt maga a fejedelem vetette papírra „vég Kálló várá-

II. Rákóczi Ferenc.

emlékezetében. Lássuk, hogyan nyilatkozott meg kétszáz esztendő magyar költészetében Rákóczi lelke, mi volt az, amiért lelkesedtek.

Rákóczi szabadságharca 1703-tól 1711-ig tartott. Ennek a kornak Rákóban", 1703. júliusában. Rákóczi tudja, hogy Isten mi végre küldte a földre, s ezt büszkén hirdeti is:

Nyilván tudom, Uram, hogy éngem válosztál;
És nemzetemnek, mint Moysest álétál.

Érzi, hogy ez lehet egyedüli hivatása, szent kötelessége, s magára veszi a keresztet: küldetéséhez híven kibontotta a szabadság zászlaját. Megindult a nagy küzdelem, rengeteg áldozatot követelve a nemzettől. Győztes csaták után vídám és gúnyos hangú költeményekben támadták a versszerzők a labancot, s szilaj harci kedvükben nem vették ajkukra Rákóczi nevét, mert úgy érezték, nincs veszélyben az ország. De egy-egy vesztett csata után alábbhagy a tréfálkozás, s helyét fölváltja az aggodalom: ilyenkor Isten után a vezérekhez, főleg Rákóczihoz fordulnak kérő szóval: bennük van minden reménységük.

1708. után halványodni kezd a szabadság csillaga. A reménytelen, kétségbeejtő helyzetben újra csak Rákóczi alakja lép az előtérbe. A trencséni csatavesztést követő időben született meg a tizenhét változatban fennmaradt *Rákóczi-nóta*. Éppen csak megemlíti a fejedelmet, mégis ez a vers az, amely Rákóczi nevét sohasem hagyta elfeledni. Megrázóan csendül ki belőle a magyarság gyásza, keserű csalódása, a kuruc kor egész érzelmi világa: a *Rákóczi-nóta* lett a nemzeti szenvedés rapszódiája. Hatásának legnagyobb része dallamában van. A *Rákóczi-nóta* híd lett, mely összekötötte a kurucvilág küzdelmeit a nemzet jövendő alkotmányos harcaival.

Trencsén után a kurucok szerencsecsillaga végleg leáldozott: menekülniök kellett, ha el akarták kerülni a bosszuló kezet. A szatmári béke ugyan „kegyelmet" hirdetett, de igen sokan megosztották kenyerüket Rákóczival a szomorú bújdosásban. Hogy a nép menynyire szerette még bukásában is a kuruc fejedelmet, talán az bizonyítja a legjobban, hogy igen sok bújdosó-éneket az ő ajkára adtak, vagy legalább is ráértette a közvélemény. *(Rákóczi kesergője; A kibújdosó Rákóczi imája.)*

A szatmári békével ráhelyezték a zárókövet a hosszú küzdelemre, a nagy eszme tüze már csak a nép körében és messze Rodostóban parázslott tovább. A magyarság lassan, kénytelen-kelletlen, beletörődött az idők fordulásába, mind kevesebben álmodták vissza a kuruckor dicsőségét — s az 1715-i országgyűlésen a hivatalos Magyarország száműzte a fejedelmet. A népnek azonban ezután is vezére maradt. Még emlékeztek a régi szép kuruc énekekre, énekelgették is a föl-fölsíró tárogató hangja mellett — amíg a tárogatókat össze nem törették.

II. József abszolutizmusa idejében az ország nagy átalakuláson ment ke-

---

Máté 6, 10., Lukács 11, 2. **Febr. 21.**

Jőjjön el a Te országod.

Isten országában Krisztus a király. Ide tartoznak mindazok, akik a Krisztusban teljes szívből hisznek és Neki, mint királyuknak szolgálnak. Ide akarunk tartozni mi is és azt kérjük, hogy a mi Atyánk ajándékozza nekünk mindég teljesebben az Ő szent Lelkét, hogy Vele hitünk mindég erősebb, életünk mindég Istennek tetszőbb legyen. Emellett gondolunk azokra is, akik az Isten országán kívül állanak: a pogányokra és a pusztán névleges keresztyénekre, akik Krisztust nem tisztelik és azt kérjük, hogy áldja meg Isten a misszió munkáját a pogányok között is és itthon is.

Ének: 267.

---

resztül. Az elnyomás nemzeti visszahatást szült: szerte az országban tüntetően magyar ruhában jártak és csak magyarul beszéltek. Újra fölhangzott a *Rákóczi-nóta,* s nyomában föléledt a kuruc dicsőség emléke. A napóleoni háborúk utáni szomorú időben, amikor a cenzúra eltiltott minden szabad szót, úgy tűnt föl, mintha az ország szíve ismét megszűnt volna dobogni — ez azonban csak látszat volt. Új eszmék, új vágyak keltettek harcot, s azok, akik szívükön viselték hazájuk sorsát, a múlthoz fordultak, hogy onnan állítsanak követendő példát a jelen nemzedék elé. A honfoglaló nagy ősök mellett fölcsillan Rákóczi nemes alakja is az írók tollán, s amilyen mértékben terjedt a szabadság eszméje, éppen olyan mértékben ölt mind határozottabb formát a kuruc fejedelem alakja irodalmunkban.

Ebben a korban az első költemény, melyben Rákóczi személyével találkozunk, 1817-ből való. Kölcsey, *Fejedelmünk hajh!* című versére gondolok. A sok súlyos csapás között a költő Rákóczi nevére céloz, s ez eszébe juttatja, hogy az ő szellemében harcolva, még boldog és megelégedett lehet az ország. — Más természetű Vörösmarty két költeménye. Az egyikből — *Rákóczi Bercsényinél Lengyelországban* — a két vezér panasza csendül ki a hanyatló ország szomorú sorsán. Másik költeménye allegórikus: 1826-ban írta *Egy öreg rabszolga keserve Pompejus sírja fölött* címmel. A vers *Mikes búja* címen jelent meg. Mikes virraszt egyedül a bujdosó fejedelem sírjánál s keserű könnyeket hullat, amikor így kiált fel:

„Árva hazád tiltott nevedet nem zengheti többé."

Hazánk nagy léptekkel haladt kitűzött célja felé. A szabadságért s e mellett az ország nagy többségének, a jobbágyságnak a fölszabadításáért nagy harcok folytak. Ebben a gigászi küzdelemben is megtalálja a magyarság a maga hivatott vezérét Rákóczi személyében. A költők, köztük Petőfi, a legnagyobb, a szabadság nagy szerelmese, a maga lángoló szeretetével veszi körül a szabadság örök fejedelmét. *A majtényi síkon* című költeményében, a csatatéren járva, fölgyűl benne minden elfojtott gyűlölet azok iránt, akik elárulták a szabadságot, a szent ügyet. Sír a lelke azokért a hősökért, akik a hazáért ontották vérüket de

Hazátlan bújdosók, földönfutók lettek,
És a latrok, kik a hazát elárulták,
Urak lőnek . . . óh szív, szívem ne repedj meg!
S a csöndes harcmezőn elvégezte, amit a szíve parancsolt,
. . . elmondtam legszörnyűbb
Átkomat, s elsírtam legszentebb könnyemet.

Az 1848-as szabadságharc vérzivatarában sem feledték el Rákóczi nevét.

Máté 6, 10. Lukács 11, 2. Febr. 22.

Legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.

Isten nekünk, gyermekeinek csak jót akar. Ezt tudjuk és mégis nehéz ezt a kérést őszintén, szívből imádkozni. Mert nehéz saját akaratunkat gyermeki engedelmességgel alárendelni Isten akaratának. Nehéz a test és a világ ellenére azt tenni, amit Isten akar. S ha Isten más útakon vezet minket, mint mi szeretnénk, nehéz belenyugodni és azt mondani: Uram, úgy legyen, ahogy Te akarod és ne az én kívánságom szerint, mert Te a legjobbat akarod.

Ének: 398.

Arany is 1848-ban írta róla szóló költeményeit (*A rodostói temető; Rákóczíné*) s a nagy költők mellett megszólaltak a regény- és drámaírók is.

Rákóczi neve, a haza- és szabadságszeretet eszményképe, a harcok forgatagában mindinkább fényesedett. Érezte mindenki, hogy a nagy küzdelemben csak ő lehet az igazi szellemvezér. Nevét szárnyravette a költői ihlet s dicsőítése csak akkor hallgatott el egy időre, amikor a szabadságharc levezetése után kö-

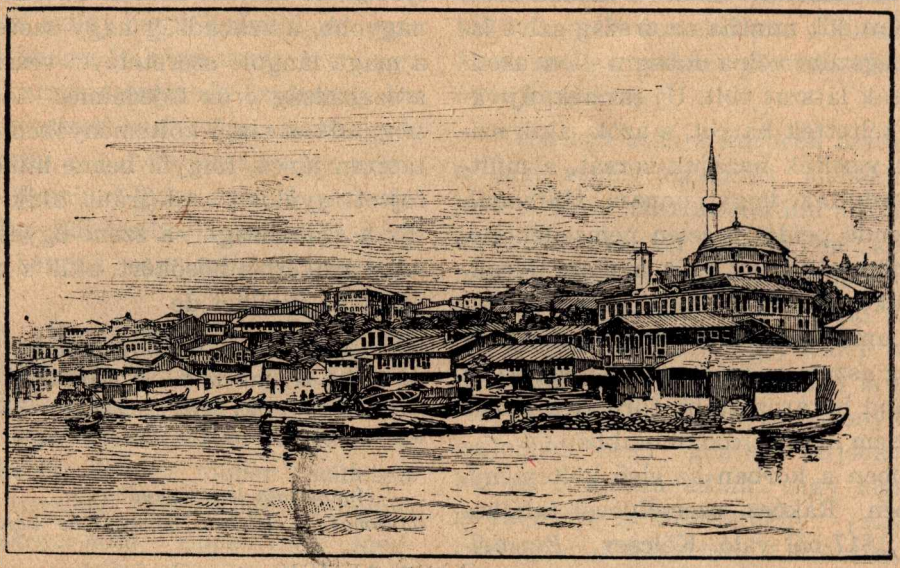

Rodostó.

györtelen, bosszuló kéz nehezedett az országra. És mint a kuruc szabadságharc összeomlása után, most is megindultak a bujdosók idegen országok felé. Az önkényuralom nem kímélte az irodalmat sem, eltiltott minden szabad szót, szabad gondolatot. A költők azonban megtalálták a módját annak, hogy a nemzethez szóljanak: allegórikus formába öntötték gondolataikat. Arany és Tompa allegóriáit minden magyar megértette.

Külön hely illeti meg Thaly Kálmánt, a kuruc idők legnehezebb kutatóját. Régieskedő verseivel, melyek fokról-fokra mindjobban hasonlítanak a kurucvilág költői termékeihez, újra föltámasztotta a kuruc kor iránti kegyeletet, s föllelkesítette velük a közönséget. Újra előkerültek a tárogatók, fölhangzottak a régi kuruc nóták, mint valamikor régen, a kurucok tábortüzei mellett.

Máté 6, 11. Lukács 11, 3. Febr. 23.

A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

Ebben imádkozunk mindazért, ami testi életünk számára szükséges. Ezt a kérést könnyű imádkozni. Könnyű kérni Istentől testi életünk fenntartására ajándékot. De a mi kenyerünket akarjuk enni, amit munkánkkal mi szereztünk meg. Azért itt egészséget, erőt és Isten áldását kérjük munkánkhoz.

Ének: 43.

Az írók mellett ott találjuk a tudósokat is, s most már nem lehetett gátat vetni a nemzet akaratának: haza akarták hozni az utolsó magyar fejedelmet! És elkövetkezett a várva-várt nap: 1906 októberében hazatért Kassára a kuruc fejedelem. A száműzött vezér, sírig hű kurucai élén, nagy gyászpompával vonult be a kurucok fővárosába.

S alant mi, mint halottak összeestünk,
Önön bűnünk a röghöz kötözött

— énekli Fejes István. *(Rákóczi Ferenc.)*

Az ostorozó költemények mellett azonban megszólal a leplezetlen öröm hangja is. Rákóczi jön! — zendül végig a hír falvakon, városokon keresztül, s a nagy boldogságban összeforr a nemzet.

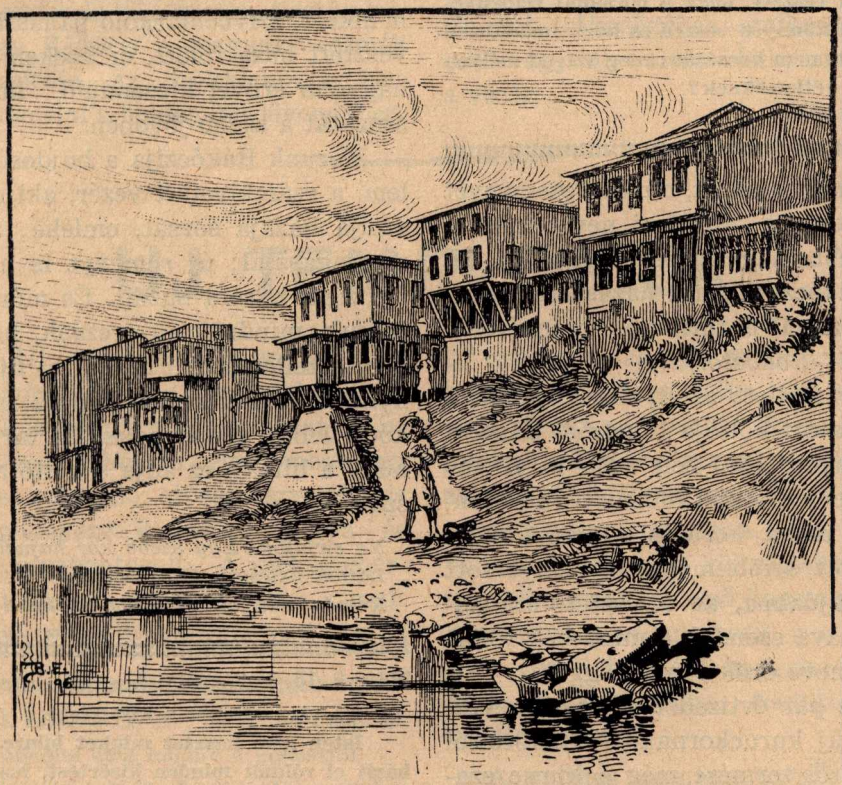

A magyarok utcája és Rákóczi ebédlő-palotája Rodostóban.

A fejedelem hamvainak hazahozatala országos ünnepségekkel járt. A költők dicsőítették a nagy nemzeti hőst, de ostorozták a jelenkor nemzedékét, mely árnyékába sem léphet a nagy idők hőseinek, amikor Rákóczi volt a vezér:

Magasan áll dicsőséged felettünk,
Örökvilágú csillagok között.

És Szabolcska Mihály, Lampérth Géza s a többi költők teljes önállóságot követelnek hazánknak: az lesz majd az igazi nagy korszak, a jóságos fejedelem álmainak beteljesült korszaka!

Ennek az időnek legnagyobb kuruc énekese Thaly Kálmán. Költeményeiben a kurucok szabadságharcának mojdnem

Máté 6, 12. Lukács 11, 4. Febr. 24.

Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk . . .

Egyetlen nap se telik el úgy, hogy ne vétkeznénk gondolatban, szóban, cselekedetben, mulasztással, akár tudatosan, akár tudatlanul. Azért a keresztyén ember egy napja se múlik el a bűnbocsánat kérése nélkül. De nekünk is meg kell bocsátani azoknak, akik miellenünk vétkeztek. Teljes komolysággal. Nem fenyeget téged az a veszély, hogy a bocsánat reményében a bűnt könnyen veszed és hogy imádkozod e kérést, de nem bocsátasz meg szíved mélyén az ellened vétkezőknek?

Ének: 339.

minden nagy alakját, minden eseményét megénekelte, s Rákóczi nevét mint a legszentebb magyar nevet veszi az ajkára: Rákóczi maga a hazaszeretet, talán még annál is tisztább, hófehérebb. *(Rákóczi—Rodostó.)*

Thaly mellett az új kuruc korszak igazi hivatott költője Endrődi Sándor. Költeményeit 1897-ben adta ki *Kuruc nóták* címen, bennük fölismerte a rokonságot a maga kora és a letűnt nagy idők között, s költeményeiben elnyomott hazája fájdalma, az elvesztett szabadság jajszava csendül, s mindezek fölött Rákóczi neve örök fényességgel.

Ezt a pár évtizedet méltán nevezhetjük új kuruckornak — Rákócziról szóló költői termése még a kuruc szabadságharc koráét is felülmúlja.

Az új kuruckorra pontot tett a világháború. A nagy szenvedések négy esztendejében nem hangzott föl Rákóczi neve, azután annál erősebben 1919. után, amikor ő lesz Nagymagyarország eszméjének zászlóvivője. — Az új kuruckor költői ábrándja valóra vált: megszületett a független Magyarország. De milyen áron! Megcsonkítva, minden szabad levegőtől elzárva került ki a küzdelemből, s a nagy fejedelem újra bújdosni kényszerült.

És megszólal a magyar fájdalom a költők lantján, s újra csak fölhangzik Rákóczi neve. Belekiáltják a sötét magyar éjtszakába, ő a magyar sors, a magyar fájdalom megszemélyesítője. Halljuk szemrehányó szavát számtalan bűneinkért, szívbemarkoló panaszát az elvesztett haza fölött, de ezeken túl még nagyobb erővel kicsendülő, hittel tett szózatát a szebb jövőben.

Korunk Rákóczija a bújdosó fejedelem, a számkivetett vezér, aki meggyászolja hazája sorsát, emléke azonban megvígasztal; új reményt is hirdet és új, szent harcra buzdít. És mindnyájan tudjuk, mindnyájan érezzük, hogy Rákóczi szellemében harcolva, újra megnyílik előttünk az élet kapuja, hogy Rákóczi lelke: föltámadás. Ez tartja bennünk a hitet s ez adja a költő ajkára a szót:

Ne sírjatok! Egy szebb kor hajnalának
Látom kelését. Nincs borúja már!
Reményeink dicső jövőbe szállnak,

Máté 6, 13. Lukács 11, 4. Febr. 25.

Ne vígy minket a kísértésbe.

Isten nem késztet minket bűnre. De nem hárít el rólunk minden kísértést, hogy hitünket próbára tegye. A Gonosz, a Világ, saját testünk el akarnak távolítani Istentől. Harcolnunk kell, mert saját erőnk kevés ahhoz, hogy győzzünk. Isten nem enged úgy megkísértetnünk, hogy ellent ne tudjunk állni. Sőt Ő segít minket győzelemre, ha küzdelmünkben Őt hívjuk segítségül. Vigyázz, hogy te magadat ne vidd olyan kísértésbe, melynek nem tudsz ellenállni!

Ének: 345.

A számüzöttnek lelke visszajár...
A szent szabadság lelkét ránk lehelte
S alkotni készt megint, dicsőt, nagyot...
Feltámadás! Te vagy... Rákóczi lelke!
Köszöntelek, mint felkelő napot!

(Szalay Károly: *Rákóczihoz.*)

o—o

Íme, nagy vonásokban előttünk áll az utolsó magyar fejedelem a magyar költészet tükrében. S ha végigtekintünk kétszáz esztendő költészetén, tisztán látjuk, hogy Rákóczi a magyar eszmék megtestesítője, az örökké bízó ember, aki tud remélni a boldogabb jövendőben, s ennek elérésén utolsó percéig munkálkodik. A száműzött vezér akkor, amikor körülötte már szárnyszegetten készülnek halálra a rongyos kurucok, hirdeti erős szívvel híveinek, s rajtuk keresztül nekünk is, reménykedőknek a föltámadást.

S ha az Országház előtt örök időkre ott fog állni a vezérlő fejedelem ércbeöntött szobra, az is azt fogja hirdetni. És idők teljességében, amikor legszentebb vágyunk valóra válik, ismét ő lesz a vezér.

Tóth László.

UJ TEMPLOMOK

Az „Új templomok" sorozatában mai számunkban a székesfehérvári evangélikus templom képét mutatjuk be olvasóinknak. Ebben a templomban egy 817 lelket számláló, erősen exponált kis városi gyülekezet évtizedes vágya és reménye összpontosult. A székesfehérvári gyülekezet ugyanis már a mult század 80-as éveiben megteremtette az új templom alapját és fillért fillérre halmozva várta az alkalmas pillanatot az új templom építésére. Ez az alkalmas pillanat 1914. év tavaszán érkezett el, amikor már 53.000 arany korona gyűlt össze a templom-alapra. Már készen voltak a tervek, a költségvetés, mármár elhangzott az első kapavágás, amikor kitört a világháború, s a gyülekezet a veszélyben lévő haza segélykiáltására hadikölcsönbe fektette egész templomalapját.

A gyűjtés azonban tovább folyt, s mikor az összeomlás bekövetkezett, már ismét 260.000 korona volt a templom-alapon, de a devalváció, évtizedek verejtékes munkáját rombadöntötte. Ez a csapás sem törte meg az áldozatkész s Istenbe bízó gyülekezetet: 1926-ban már újra gyűlni kezdtek a fillérek. A hívek önkéntes havi hozzájárulással fogtak hozzá az évtizedes terv megvaló-

Máté 6, 13. Lukács 11, 4. Febr. 26.

De szabadíts meg minket a gonosztól.

A körülöttünk lévő világ minden szépsége mellett is tele van gonosszal. Ettől Isten minket már földi életünkben meg akar szabadítani. Tőle rossz nem származik, mégha pillanatnyilag mást látnánk is, mert minden, ami Tőle jön lelkünk javát szolgálja. Mindent az Ő kezéből fogadj és az Ő segítségével viselj. — Kérd Őt szívből és Ő megszabadít téged minden gonosztól.

Ének: 331.

sításához, s az 1931-ik év elején már ismét 36.000 pengő volt a templomalapon, mire a gyülekezet Sándy Gyula műegyetemi tanár, műépítészhez fordult tervekért, miután Székesfehérvár város törvényhatósága a gyülekezet 7-ik kérvényére 2 szavazattöbbséggel odaajándékozta az egyházközségnek egyik szép s a törvényház közvetlen szomszédságában lévő terét.

1931. pünkösd másodnapján a gyülekezet egyhangúlag elfogadta Sándy Gyula terveit, s kimondotta az építkezés azonnali megkezdését. A megpróbáltatásokból azonban még most sem volt elég. Alig emelkedtek ki a falak a földből, kitört a szörnyű gazdasági válság, jött a bankzárlat, jöttek a fizetéscsönkkentések. De a megkezdett munka most már meg nem állt, s miután a gyülekezetnek sikerült a hiányzó pénzt kölcsön alakjában összeszedni, 1932. május 8-án a gyülekezet örömkönnyei és hálaadó imádsága közben

megtörtént az új templomnak D. Kiss István püspök által való felavatása.

A székesfehérvári evang. templom egyike az ország legmodernebb templomainak. A földszinten 240, a karzaton 60 ülőhely van benne, de befogadóképessége több, mint ezer lélek. Oltára egyszerű szürke műkő, amely 4 és fél méter magasba nyúló hatalmas, s ugyancsak szürke műkő keresztjével az őskeresztyének egyszerű oltáraira emlékeztet. Oltárkép helyett egy tövis-koszorúnak mintázott sárga üvegcső van a kereszten, amely az istentiszteletek alatt neongázzal világítja meg az egész szentélyt. Padozata mozaikkő, de a padok alatt amerikai rendszerű parkett van. A padok magyaros kötésűek,

Máté 6, 13. **Febr. 27.**

Mert tied az ország és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Az imádság meghallgatása felől bizonyosságban lévő lélek dícséretmondása ez. Mivel maga Jézus tanított minket a „Miatyánk" imádkozására, bizonyosak lehetünk abban, hogy Isten ezt meghallgatja, ha igazán imádkozzuk. Mindég teljes áhitattal mondod a Miatyánkot az utolsó szóig? Nem vetted még észre, hogy imádkozol, de a figyelmed nincs ott? Önfegyelmezés és gondolataink koncentrálására kell az igazi imádkozáshoz. Ha figyelmünk lankad, kezdjük el újból ott, ahol az igazi imádkozást elhagytuk, hogy mi is örömmel mondhassuk el dícséretünket.

Ének: 27.

a csillár és a falikarok pedig piros és zöld színekkel festett magyar tulipánok. A templomot 8, a sekrestyét 1 gázradiátor fűti a téli időben.

Hogy mit jelent az új templom a székesfehérvári gyülekezet életében, annak jellemzésére elég, ha megemlítjük, hogy míg a régi s mindössze 125 embert befogadó imaháza is csak éppen hogy megtelt vasárnaponként, addig a ma 300 ülőhellyel rendelkező új templomban a későnjövők csak ritkán kaphatnak ülőhelyet.

Adja Isten, hogy az újból veszélyeztetett evangéliumi világosságnak ez a temploma rendíthetetlen sziklavára legyen evangéliumi egyházunk boldogabb jövendőjének, s egyben mindörökre hirdesse ezt az igazságot, hogy ahol az Istenbe vetett bizodalom párosul az áldozatkészséggel — ott az Isten kegyelme csodákat teremt.

HÁROM NEVEZETES ÉVFORDULÓ

Valahogy úgy vagyunk, hogy alkalmakra van szükségünk, hogy emlékezzünk. A mindennapi életben is keressük például a születésnapokat, névnapokat, s akkor fejezzük ki szeretetünket, hódolatunkat azok iránt, kikkel együtt élünk. Így vagyunk nagyjainkkal is. Most három nagy evangélikus zeneszerző születésének évfordulója figyelmeztet arra, hogy milyen bűnös feledékenységgel mentünk el mellettük. *Bach János Sebestyén* és *Händel Frigyes* nem panaszkodhatnak, hisz Bach nélkül evangélikus komoly egyházi zene el sem képzelhető, Händelről meg minden művelt ember tudja, hogy az orátórium nagy mestere. Mindketten 250 év előtt, 1685-ben születtek: Bach Eisenachban, ahol Luther gyermekkorában élt, Händel pedig Halléban, hol Luther wittenbergi egyeteme most otthont talál. Mindketten megvakultak, de örök alkotásaik világítanak nekünk. A harmadik evangélikus mester *Schütz Henrik.* Az ő neve kevéssé ismert. 350 év előtt született, a 17. század legnagyobb zeneszerzője volt, kinek orátóriumai, egyházi zeneművei úttörők Németországban. Igen kevésszer szerepelnek művei a mi zenei életünkben, pedig milyen nemes irányt képviselnek. Passiói, Krisztus szenvedéseinek igaz kifejezései, mély vallásosságot, nagy lelket árulnak el. Krisz-

I. Mózes 32, 26. **Febr. 28.**

Az igazi imádság harc saját magunk és a bennünk levő istentelenség ellen. Mert testünk Isten akaratával szembenáll, meg akar akadályozni abban, hogy szívünket Istenhez emeljük, hogy akaratunkat Neki átadjuk, hogy mindent Reá bízzunk. Az imádkozó embernek az a legnehezebb, ha úgy érzi, hogy őt Isten nem hallgatja meg, mintha elfordulna tőle. Ilyenkor tusakodnunk kell, nem szabad elernyedni, mert Isten az Ő igéreteit valóra váltja nálunk is.

Ének: 336.

tus hét szava a keresztfán című művét még Budapesten szokták énekelni, tudatosan azonban igen kevesen művelik alkotásait. 1585 adta Schützöt, 1685 Bachot és Händelt a világnak. Méltó, hogy a magyar evangélikus ifjúság gondoljon rájuk. Ha sikerül egy hatalmas tervnek megvalósítása, akkor e jubileumi év tavaszán a négy budapesti protestáns középiskola jeles énekmesterei együttes hangversenyben áldoznak a három nagy szellemnek, s főképpen Schütz alkotásainak bemutatásával végeznek majd igazán értékes munkát. Példájukat kellene minden evangélikus középiskolának követnie, követnie kellene ezenkívül minden gyülekezeti énekkarnak. Mert ki becsülje meg a mi értékeinket, ha mi is megfeledkezünk róluk? A katolikusok hatalmas hangversenyeket hoznak össze úgy, hogy egyetlen protestáns zeneszerzőnek sem juttatnak műsorukban helyet. Így kell nekünk is cselekednünk, hiszen olyan bőven vannak Bach, Schütz és Händel-alkotásaink, hogy mi sem vagyunk másokra rászorulva.

Jegyezze meg minden evangélikus ifjú e három nevet: Schütz, Bach és Händel; először a név vésődjék emlékezetébe, azután igyekezzék alkotásainak megismerésével emléküknek áldozni. Ragadja meg az alkalmat arra, hogy műveiket meghallgassa, és élvezni igyekezzék. (=)

GYERMEKEK A KŐVEK KÖZÖTT

GUSZTIKA.

Nyári verőfényes napon érkeztünk csonka hazánk egyik legszebb üdülőhelyére, a Bükk kellős közepén zöldelő Hámori tó partjára, *Lillafüredre.* Megcsodáltuk a Palotaszálló pazar szépségét. A Mátyás király életéből vett jelenetek ott ragyognak az ablakok üvegfestményein, s hazánk történelmének e fénykorára emlékeztetnek. Büszkén hirdetik az itt megforduló idegennek is, hogy volt idő, mikor „nyögte Mátyás bús hadát Bécsnek büszke vára" . . . A Semiramis mesebeli függőkertjére emlékeztető tündéri park, a bükkös sötét rengetegébe vesző kígyózó utak bizonyítják, hogy elesettségében is tud a magyar olyat alkotni, ami a külföld világhírű, felkapott szépségeivel is kiállja a versenyt.

De nem soká gyönyörködhettünk a Bükk e csodaszép gyöngyében, Lilla-

Zsid. 5, 7. **Mác. 1.**

Hogy mit jelent imádságban tusakodni Istennel, azt a Getsemáne kerti jelenetnél látjuk. Isten Fia annyira megalázta magát és viselte a mi gyöngeségünket, hogy még önmagáért is imádkoznia kellett, hogy a megváltás művét elvégezhesse és Isten akaratát teljesíthesse. Mennyivel nagyobb szükségünk van nekünk arra, hogy imádkozzunk segítségért és erőért!

Ének: 38.

füredben, mert indulásrakészen állt kedves kis kocsink, az újhutai póstás kosárfonásos szekérkéje, hogy még mélyebben bevigyen bennünket e jellegzetes hegyvidék erdőségébe, s az erdő kellős közepén fehérlő községbe: *Újhutára.* Vídáman helyezkedtünk el az ülésen, R.-néni is a bakon, de még nem indultunk, bár a deres már szívesen baktatott volna szokott útján, a most tavasszal befejezett pompás műúton hazafelé. De várnunk kellett R.-néni fiára, mint ő mondta, a kocsisra. Nézelődtünk jobbra-balra, hol kerül elő valami derék szál legény a póstás-zsákkal? Mekkora volt meglepetésünk, mikor vídámképű, nyíltarcú, barnaszemű fiúcska ugrott fel a kocsira, kezébekapta a gyeplőt, megsuhintotta az ostort, s már ment is a szürke, kis gazdáját maga mögött érezve.

Mi csodálkozva figyeltük ügyes kis kocsisunkat. Milyen biztos nyugalommal hajtja a lovat. Milyen körültekintő gonddal lassít hegynek fölfelé, hogy félti kedves szürkéjét a felhevüléstől. Ha gyorsabb ügetésre akarja bírni, dehogy ütné! Csak suhogtatja az ostort, s ha a szürke már nagyon ellustul, szép szóval bíztatja: „Gyerünk, Deres, egy óra múlva Hután legyünk, így ígértem, ne hozz rám szégyent", mint ahogy apjától, az öreg fuvarostól hallja a kis kocsis.

Még arra is van gondja, hogy elhajtsa a legyeket, bögölyöket onnét, hová a Deres szép nagy legyezője, hosszú farka nem ér. — Szinte megsajnáljuk Gusztit a nagy komolyságáért, öreges gondosságáért. Alig lehet 12 éves és ilyen kötelességtudóan végzi a rábízott komoly, felelősséggelteljes munkát. Közben még arra is igyekszik, hogy minket mulattasson, tájékoztasson a helyiviszonyokról. Mint bármely lelkes külföldi idegenvezető, olyan buzgalommal magyarázta útunk nevezetessé-

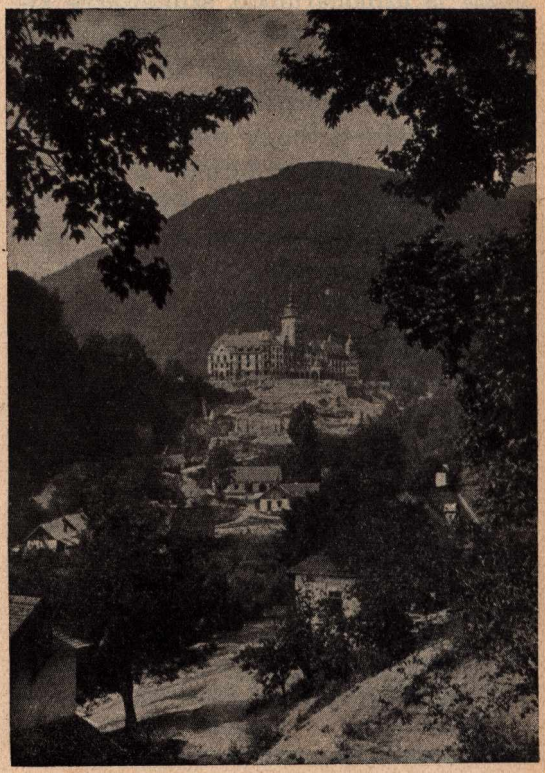

Lillafüred.

Máté 26, 36. Márc. 2.

A Gertsemáne kertben van együtt Jézus tanítványaival szenvedései előtt utólszor. Imádságban kér erőt szeretetmunkájának befejezéséhez. Egyedül akar imádkozni. Az igazi imádság sokszor a magányt keresi. Jézus is sokszor eltávozott tanítványaitól imádkozni. Minket is csendes szobácskánkba küld, ahol semmi sem zavarja áhitatunkat. — Uram, taníts meg engem is arra, hogy minden harcomban imádságban forduljak az én mennyei Atyámhoz!

Ének: 24.

geit: megmutatta a *Szent István-cseppkőbarlang* lejáratát. Büszkén sorolta fel, milyen szép cseppkőalakulatok vannak ebben a barlangban. Elmondta, hogy milyen szép rózsaszínes-kékes árnyalatok váltakoznak benne, hogy milyen érdekes a vízeséshez hasonló rész. Hogy van egy olyan alakulat, mely az öregek szerint Ferenc Józsefhez hasonlít. Szinte áhítatosan emlegetett egy másikat, amely a keresztfáról levett Krisztus alakjára emlékeztet. Örömmel újságolta, hogy még egyre nő a megnyitott út hossza, amint mindig új és új járatokra akadnak. — Közben vídáman kocogott a szürke, s máris új nevezetességhez értünk, a *Szinva-forráshoz*. Itt meg is álltunk. Guszti-kocsis készségesen ugrott le a bakról, s már hozta is útipoharunkat színigtöltve kitünő, szinte jéghideg, üdítő forrásvízzel. De jól esett a hosszú út után ez a minden málnaszörpnél, sörnél üdítőbb ital! Úgy ízlett, hogy többet is kívántunk belőle, le is szálltunk, s magunk merítettük a gondosan körülépített, az egészség követelményeinek is teljes mértékben megfelelő kútfőből a kristálytiszta vizet. Mikor így szomjúságunkat eloltottuk, követtük tekintetünkkel a fürge kis Szinvát. Szinte hihetetlennek látszott, hogy ebből a csörgedező kis patakból válik a vidék valóságos áldása, mely Miskolcon is végigfolyva, látja el nedvességgel ezt a különben víztelen, karsztos vidéket.

Gondolatainkat más szomjas utasemberek zavarták meg. Sajátságos ekhósszekerek álltak meg ,turisták töltötték kulacsaikat, még gépkocsin száguldó kirándulók is rászántak néhány percet, hogy az áldott, egész községeken híres Szinva-forrás vizét élvezzék.

Sietve adtunk helyet az utánunk jövőknek, s vígan folytattuk utunkat. Guszti is alig várta már, hogy induljunk, hiszen már a vasderes is türelmetlenkedett. Hamarosan balra mutatott kis vezetőnk, hol meredekről ereszkedő, kátyus, egyenetlen kocsiutat pillatottuk meg: a *Száraz-Szinvát*. Elmondta a gyerek, hogy ez igen rövid út fel, Újhutára, de a szürkét nem hajtja ám arra, mert rossz út az! Itt csak meszeskocsik járnak le, olyanok, amilyenekkel a forrásnál találkoztunk. Ekkor eszméltünk rá, hogy ezek a csikorgó, fonottborítójú kocsik a vidék egyik legnagyobb kincsét, a fán kívül egyetlen értékét, a frissen kiégetett meszet szállítják. Egyszerre megvilágosodott előttünk az is, miért takargatják oly gondosan a kocsikat: hiszen egy zápor a kocsi egész rakományát tönkretenné. És ráeszméltünk arra is, miért nincs nekünk igazi, felnőtt kocsisunk: a férfi ezen a vidéken, úgy látszik, nehezebb munkát végez.

Közben egyre följebb kanyarogtunk a műúton. Mind beljebb hatoltunk a Bükk-hegységbe. Már árnyékos úton

Máté 26, 38. **Márc. 3.**

Jézus annyira megalázkodott az Atya előtt, hogy gyenge tanítványainak a közelsége is vigasztalást jelentett számára. De mi vitte az ő lelkét ilyen súlyos harcba? A vértanúságnál és halálnál is súlyosabb volt helyzete. Nemcsak barátaitól, de az Atyától is elhagyatottnak érezte magát. Az Atyának a mi bűneink miatt való haragja volt Őrajta, a Szenten és Igazon. Ő a mi bűneink bűntetését szenvedte el, hogy megváltson bennünket.

Ének: 191.

jártunk. Terebélyes, hatalmas, széltében elterülő bükkfalomb hűs árnyéka hullt ránk. Az erdő alja csupa páfrány, borostyán, a széleken pirosló szamóca és virító málnabokrok. Alig győzzük csodálni ezt a pesti szemnek oly ritka, gyönyörködtető látványt. Majd nyúlnak a fák, szép, magas, szálas erdőhöz érünk. Gusztika meg is jegyzi: „ez ám a szép erdő, ez ad sok fát!" És élesen figyeli a fáknak az ég azúrjába vesző koronáját. Egyszercsak feltűnik az első fenyő. Szinte felújjongunk, mikor mindjobban elsötétedik az erdő: összefüggő fenyvesben vagyunk már, s egész valónkat átjárja a napsütötte fenyőnek páratlanul üdítő, vértpezsdítő illata. De még újabb meglepetés is ér! Most meg már ritkul a fenyves sötét zöldje, belevegyül a vörösfenyő világosabb, lenge lombja; az erdő alján is egymás mellett hever az erdei fenyő hosszú, fejlett toboza, s a vörösfenyő apró, szinte gömbölyű kis termése. Elámulunk! Hát még vörösfenyves is van Csonkamagyarországon? Eddig csak Svájcban, Tirolban csodáltuk ezt a sejtelmesen szép fenyőfajtát, s íme, Budapestről félnapnyi úttal elérhető: útlevél, vámvizsgálat nélkül! Mi is beleestünk abba a súlyos magyar betegségbe, a második turáni átokba: elvakulunk a külföld híres, káprázatos szépségében, s nem látjuk tőle a magunk kevésbbé híres, de nem kevésbbé elragadó szépségeit? Óh, de jó, hogy ezt a nyarunkat itthon töltjük! Hogy a Dolomitenstrasse, vagy a Glockner-út helyett a Miskolc—egri műúton kanyargunk! Hogy a Jungfrau-vonat helyett Gusztika szürkéje visz mind feljebb; igaz, csak 700 m magasra a 3000-esek helyett, de ez a levegő, ez az erdő; ezek a szépségek a mieink! Ezekhez kell ragaszkodnunk körömszakadtáig; mindaddig, míg a mi ősi havasaink, égbenyúló Kárpátjaink is újra, a valóságban is a mieink lesznek!

A szekér zökkenése téríti vissza a jövőbe kalandozó gondolatainkat a jelenbe. *Hollóstetőre* értünk. A nevet jól ismerjük a rádiónak az időjárásjelentéseiből. Látjuk is a kis megfigyelőkészüléket, melynek adatait oly sokszor figyeltük már. Milyen másként, mennyivel elevenebben fognak reánk hatni ezután a hollóstetői hírek! Szinte személyes ismerősünk szava lesz az, amelyik ezentúl beszámol a megfigyelőállomás adatairól, az egész Bükk jellegzetes viszonyairól. Erdészház, erdőőri lakás, festői faházikó bújik itt meg szerényen a fenyves mélyén, de azért valóságos forgalmi csomópont ez a kis emberlakta hely: itt áll meg a Miskolc—Eger közt közlekedő MAVART-autóbuszjárat kocsija naponta kétszer. Ideigyekeznek a Bükköt járó turisták, „itt lakik a mérnök úr is", meséli Gusztika, „aki az erdőt járja a mérőeszközökkel." Körülnézünk ezen

Máté 26, 39. Márc. 4.

Az Isten Fia porba omolva imádkozik szenvedései közepette. De ő nem kér olyant, ami az Atya akaratával ellenkeznék. Ő megakarja váltani a világot és ki akarja engesztelni Istent az emberiség iránt. S most maga előtt látja az iszonyatos szenvedéseket és a halált. Azt kéri, hogy ha van a világ megváltásának más útja, szabadítsa meg őt az Atya e kínoktól. Mégis minden úgy legyen, ahogy az Atya akarja. — Így imádkozik a te Üdvözítőd. Így kell neked is imádkoznod.

Ének: 363.

az érdekes helyen! Szinte sajnálunk továbbmenni. De jó lenne ittmaradni! Itt aztán igazán árnyas erdőben pihenhetnénk! Vannak is itt magányt élvező üdülők, néhányan, de számunkra már nincs hely. Gusztika bíztat, menjünk csak, Újhuta még szebb! Hitetlenkedve hallgatjuk, bizonyosan csak a faluja iránt érzett szeretet beszél a Guszti gyerekből. No de majd meglátjuk!

Mialatt itt, Hollóstetőn sétálgattunk, új útitársunk akadt: okosszemű, szőke legényke, kis kocsisunk pajtása: Gyula, az erdőmérnök inaskája. Most már ő mutogatja nagy jártassággal az erdei ösvényeket, melyik, hová vezet. Magyarázza a fákra festett vörös jelzéseket: cserkész-ösvények, ezek vadászok számára; mutatja a fákon látható fehér mészpontokat: legközelebb kivágni való fák. Irtásos területeket mutat: ott a legédesebb a szamóca, itt vezet a legrövidebb út Hollóstetőről a forrásig. Megmutatja a „bob-pályá"-t, ahonnét télen nekilendülnek a lesikló szánkók. — Guszti elcsendesedett. Egyszercsak Gyula kezébe nyomja a gyeplőt, ő maga, se szó, se beszéd, leugrik. Már messzire járunk. Aggódva forgolódunk, hol marad oly soká a gyerek? R.-néni is, Gyula is elnéző mosollyal nyugtatnak: „Majd utólér Guszti, most csak madárra les. Minden fészket ismer az út mentén, tudja, melyik fészekben hány fióka tátogatja éhes csőrét." Elkedvetlenedve kérdezzük: „De csak nem bántja őket?" „Dehogy", mondják nevetve, „csak nagyon szereti a madarakat, akárcsak a lovat és így gyönyörködik bennük." Egymásra nézünk: mégis csak gyerek a gyerek!

Elhelyezkedünk újhutai barátságos kis szobánkban. Gondolatainkban újra végigélvezzük útunkat. Csendben vagyunk. Egyszerre lódobogás veri fel a nyugalmas estét. Guszti vágtat el az ablakunk előtt, szőrén üli meg a lovat, hajtja a Lófőtisztásra legelni. Ő még nem evett, de a ló ne éhezzék. Megilletődve nézünk újra össze: mégis csak férfi, egész, emberséges ember ez a gyerek! *Zt.*

Máté 26, 40. **Márc. 5.**

Háromszor jön vissza Jézus tanítványaihoz és mindannyiszor alva találja őket. Milyen megszégyenítő ez az alvás! Olyan kedvesen kérte őket Jézus: Vigyázzatok énvelem! Látják, amint arcra borul, hallják imádságának kínos küzdelmeit, mégis elalusznak, mintha nem volna közük hozzá. Pedig hogy fogadkoztak, hogy hűségesek lesznek! Ez a mi elhatározásainknak és jószándékainknak a sorsa. Pedig, ha mi is nem vigyázunk és nem imádkozunk Jézussal, a küzdelmek készületlenül találnak és jön a bukás. Vigyázzunk és imádkozzunk!

Ének: 375.

János 18, 4—5. **Márc. 6.**

Jézus imádsága meghallgatott (Zsid. 5, 7.) Imádsága megnyugtatta és győzelemre segítette. Most már nyugodtan és a szenvedésekre felkészülten megy elfogói elé: Kit kerestek? Nem várja meg, míg hozzá jönnek. Ő nem menekül, mint a bűnös szokott, hanem előáll: Én vagyok az! S erre üldözői, mintha villámsujtotta volna őket, földre estek. Jézus eltávozhatott volna nyugodtan, de ő, a jó pásztor életét adta övéiért. Íme, az imádság meghallgattatott. — Tanulj Jézustól imádkozni, hogy megtapasztald Isten hatalmát és te is győzni tudj az Ő erejével.

Ének: 408.

Mit szól hozzá a Biblia?

MI TÖRTÉNT?	MIT MOND A VILÁG?	MIT SZÓL HOZZÁ A BIBLIA? (Olvassátok el!)
Az ideiglenesen Franciaországhoz csatolt Saar-vidék lakosságának 90%-a arra szavazott, hogy vissza akar csatlakozni az anyaországhoz. Ez annál csodálatosabb, mert a Németországhoz való csatlakozás a német szegénység és a küzdelmes német sors vállalását is jelenti.	Szinte egyhangú volt az öröm, mellyel a világ tudomásul vette azt a tényt, hogy a nemzeti eszme még ma is hatalmas erő. De vajjon hányan szavaznának a világon az igazi „anyaország"-hoz, az Isten országához való csatlakozás mellett?	Lukács 17, 20—21.
—o—		
A cseh rádiók újabban nagyon gyakran magyar nyelven rágalmakat szórnak Magyarországra.	Mindenki megállapíthatja, hogy mennyit érnek azok a csek nyilatkozatok, melyek a Magyarországhoz való közeledésről szólnak.	64. Zsoltár
—o—		
A budapesti iskolákban 18.000 gyermek kap naponként ingyen ebédet.	Ha sajnálod szegény kis barátaidat és osztálytársaidat, akkor segíts te is!	Máté 18, 14.
—o—		
A csehek már nemcsak ránk, hanem a románokra is haragszanak, velük szemben is területi követeléseik vannak.	Ha nem a mi drága magyar földünkről volna szó, akkor talán nevetni is tudnánk ezen a koncon való marakodáson.	44. Zsoltár.
—o—		
Vannak már női orvosok, ügyvédek, pilóták, stb. legújabban pedig a török kormány azt is megengedte, hogy a katonai akadémiára is beiratkozhassanak a nők.	Mulassanak jól ezen a híren azok, akik a férfi és női nem közti különbséget figyelmen kívül hagyva a nők „egyenjogúságáért" küzdöttek. Mi kicsit riadtan kérdezzük: Mi következhetik még?!	I. Kor. 12, 1—11.
—o—		
Kínából jön a hír: Néhány keresztyén misszionáriust megint megfojtottak a kínai bandíták.	Európában milliók hirdetik, hogy Isten ügyéért egy fillért sem érdemes áldozni; — hát még életet!	Ján. 12, 24—25. Rán. 14, 7.

Máté 26, 49. **Márc. 7.**

Senki se mert Jézushoz közeledni. Az áruló Júdás kezdte meg az ördögi munkát. Júdás, egy a tizenkettő közül árulta el! Látjuk, hová sűlyedhet Jézus tanítványa is. Ha Jézusban csalódott volna és elhagyta volna, értenénk, de Mesterét, aki szeretetével őt is hordozta, pénzért az ellenség kezére adni és az árulás jeléül a baráti csókot választani: ördögi dolog. — Vigyázz és imádkozzál, hogy meg tudj állni a gonosszal szemben!

Ének: 352.

Lukács 22, 48. **Márc. 8.**

Júdás eleinte vonzódott Jézushoz, de az Ő követésébe magával vitte kedvenc bűnét is: a kapzsiságot. Ezt kellett volna életéből kivetni. Ő azonban nem volt őszinte. Jézust is akarta követni és bűnét is. Amint érezte, hogy ez lehetetlen, Jézus iránti vonzódása átváltozott gyűlöletté. Így sűlyedt fokról-fokra, míg Jézus tanítványa a bűn rabszolgájává lett. — Uram engedd, hogy őszinte legyek a bűn elleni harcomban!

Ének: 333.

Molokaiban, Maranában s másutt önkéntes misszionáriusok lelki gonzásban részesítik a leprásokat, s közben a lepra lemarja arcukról a húst, örökre elcsúfítva őket.

Mit szólnak ehhez azok a „keresztyének", akik kétségbeesnek az első ráncon, s rengeteg pénzeket áldoznak — oh, nem a lepratelepekre, vagy a külmisszióra —, hanem a kozmetikára.

Péld. 31, 30.
I. János 2, 15—17.

—o—

A kicsiny balilla-gyermekeket, mikor még írni se tudnak helyesen, már a gépfegyver kezelésére tanítják.

Édesanyák, csak tanítsátok gyermekeiteket a szeretetre, — mások majd megtanítják őket a gyilkolásra.

Márk. 10, 14.

Keken András.

Mátyás király vadászkastélya

Ez a cím sok kedves emléket idéz fel a költészetkedvelő magyar fiúk és leányok lelkében. Feltűnik előttünk a legnépszerűbb magyar király mesékátszőtte alakja, amint világraszóló terveit, országos gondjait feladva, vídám társaságban hajtja a vadat, vagy egyszerű vadász képében járja az erdőket, vagy ül „hosszú, néma lesben" és gyönyörködik a lepkét kergető Szép Ilonka bájos alakjában. Hogy pedig mindez nem csupán mese, hanem valamikor eleven valóság volt, amit történetírók feljegyzései nyomán a nép képzelete és a költők ihlete meseszerű köntösbe öltöztetett, arra nézve most már kézzelfoghatóbb bizonyítékaink is vannak: megtalálták a Hűvösvölgyben Mátyás király budanyéki vadaskertjének és vadászkastélyának helyét és maradványait.

A kutatások kiindulópontját főleg Bonfinius és Oláh Miklós feljegyzései és egy régi XVIII. századi térkép szolgáltatta, ezekből a vadaskert határait (nyugaton: a Hidegkúti-út és villamos útvonal köze; délen: a Kapy-utca iránya; keleten: a Törökvészi- és Görgényi-út vonala; északon a Székesfőváros vámvonala) most már hitelesen meg lehetett állapítani és helyenként (a Kapy-utca és a Glück Frigyes-út egy-egy telkén) a kertfalak egyes részeit is feltárták. Az összes falak kiásása már az óriási költségek miatt sem volna lehetséges, és a munka valószínűleg nem is vezetne mindenütt eredményre. Ér-

Máté 26, 72. Márc. 9.

Sok ker. ember nem hazudna, ha azt mondaná: Nem ismerem Jézust. De Péter ismerte és szerette. Ezért követte a főpapi udvarba is. Azonban szeretete mellett volt benne elbizakodottság is. Meg akarta mutatni, hogy milyen erős és bátor. Ő nem vigyázott és nem imádkozott, készületlenül ment a kísértésbe. Amikor közömbös arccal elvegyült Jézus ellenségei közé, belsőleg már megtagadta Mesterét. Így bukott el. — Uram, segíts gyengeségemben, hogy Téged sohase szégyeljelek és ne viselkedjem úgy, mintha nem ismernélek Téged!

Ének: 415.

dekes, hogy a Kapy-utcai telek falmaradványainak egyik része az ú. n. *vadugrató:* a fal ugyanis kifelé alacsonyabb, mint befelé, úgy, hogy az erdei vad gyors iramodásban a kertbe beugorhatott, de kijönni belőle nem tudott.

Ugyancsak okmányok alapján rábukkantak a vadászkastély romjára is (Hidegkúti-út 48) és ezt jórészt fel is tárták. Az épület téralakításában nyoma sincs a renaissance-ízlésnek: hosszúkás épület, hosszoldalán nyitott folyosóval, az ambitusos vidéki magyar kúria őstípusa. A díszes faragványú építészeti töredékeken Mátyás budai palotájáról ismeretes Korvin-jelvények közül látható a hordó, a tűzkő és az aratókoszorú, a többi szokásos jelvény ellenben (ú. m. a kerekes kút, sárkány, zodiakus és gyűrű) mindeddig nem került elő.

A vadászkastély romjaitól mintegy 150 méternyire még egy gótstílusú templom romjait találták meg, Nyék község templomáét. Legrégibb románstílusú alakja az Árpádok korára vezethető vissza; a XV. században kapta későbbi, gótikus formáját. Néhány templomfelszerelési tárgy szintén a gót ízlésre vall.

Körülbelül a Szép Ilona táján volt Szilágyi Erzsébet nyaralója, kedves fia vadászkastélyának szomszédságában.

Dr. Láng Margit.

Pató Paliról való ének

Diákok, diákok, haj, szegény diákok,
De igen béborult az ég boltja rátok.

Óh iszonyú reggel, óh szomorú óra,
Szegény nebulóknak megszomorítója.

Sokan, akik eddig boldogságban úsztak,
Az iskolapadlón hirtelen megcsúsztak.

Megcsúszott Kovácsy, megcsúszott Kis Iván,
Földrehullott Barna, elzúgott a Skriván.

Tóthnak dicsősége összeomlott tőből,
Elbukott Véber is, még pedig kettőből.

Szegény Pató Palit is húzza a bunda,
Béleli a zsebét négy darab szekunda.

Az egyik latinból. Nem is hitte, óh lám,
Hiszen majdnem tudott az utolsó órán.

Földrajzból a kettest bizonyosra vette,
S ím, csodák csodája, négyes van helyette.

Hátha nem is négy van, már nézni sem meri,
Nem kell az ördögöt a falra festeni.

Pali az indexxel búsan haza indul,
Lelke legmélyében rettenetes kín dúl.

Óh szörnyű délután, óh iszonyú óra,
Szülői szíveknek felháborítója.

Helyt állni a multért, s nincs mód elszaladni.
A hiteles írást félve előadni.

Elő is áll Pali térdben összeesve,
Görnyedve, mint hogyha valamit keresne.

Föld alá süllyedne, de minden hiába,
Nagy dráma zajlik le a diákszobába'.

A felvonás végén, hogy megmenekülhet,
Örül, hogy zokogva az ágyába dülhet.

A bús ébrenlétből merülne álomba,
Ám az álom jönni most ez egyszer lomha.

Vagy mégis alszik már, dehogy töpreng rajta,
Belép két poroszló, olyan hóhér fajta.

„Hej te, Pató Pali, tüstént ki az ágyból,
Te éretted jöttünk most az iskoládból.

Iskolának lustája vagy, ne is tagadjad,
Szigorú kezünkbe jó magadat adjad."

Kirántják az ágyból, két kezét megkötik
És a nyitott ajtón az udvarra lökik.

Viszik már, viszik már, ha fáj is a lába,
Nyargalton nyalgalvást be az iskolába.

Hogy vitték a kapun, a pedellus kiált:
„Itt hozzák, itt hozzák a Patóék fiát."

Kegyetlen főbírák ott egybegyűlének,
S a lusta fejére imígy ítélének:

„Irjad szigorúan, te két jeles diák,
Vérveres tintával a nagy szentenciát.

Világ példájára máglyára kerüljön,
Hogy a gonosz lelke netán meg ne hüljön.

S mert a könyvtől mindig úgy fázott a mája,
Könyvekkel fűtsenek ez egyszer alája.

Hadd lássák mindenek, a lator mint jára,
Aki szégyent hozott az iskolájára."

Az udvar közepén hóhérok topogtak,
Óriás könyvekből nagy lángok lobogtak.

Sok jeles diák ott állnak és látják,
„Süsd meg ezt a lustát", hangosan kiáltják.

Nagyfekete hollók sűrűn szálldosának,
S Pali feje körül ekkép károgának:

Lukács 22, 62. **Márc. 10.**

Az elbizakodottság vitte Pétert bukásba. Csak a kakasszó ébresztette öntudatra. Szégyenkezve nézett Jézus felé. A Mester is megfordult és Péterre tekintett, tele fájdalommal és könyörülettel. Péter megértette Urának tekintetét. Kiment és keservesen sírt. Őszintén megbánta bűneit. — Uram segíts, hogy bűneimet elhagyjam és bűnbánattal keresselek Téged, az én Üdvözítőmet!

Ének: 326.

„Kár, kár, kár, kár volna a Pató Palkónak,
Kár lenni szüleit megszomorítónak."

Amint viszik Palit és a máglyát látja,
„Kegyelem, irgalom" rémülten kiáltja.

Kitépi magát a hóhérok kezéből,
Elugrik a máglya rémes közeléből.

Megrázkódik nagyon, két keze vonaglón,
S ott találja magát lent a szobapadlón.

Dörzsöli a szemét, s megérti a dolgot,
A szörnyű veszélyben csak álmában forgott.

— — — — — — — — — — — — — —

Sok lusta tanuló, kit most bú-baj ére,
Gondoljon Palira és veszedelmére.

S amikép illik is, más kárán okuljon,
Hogy a világ előtt bölcsnek bizonyuljon.

Telek.

ÖREGEK ÉS FIATALOK

Nagyobb olvasóink bizonnyal észrevették már azt, hogy időnként egy-egy jelszót indít a sajtó útnak. Néha úgy fest a dolog, mintha összebeszéltek volna hírlapok, hogy ugyanazt írják; nemcsak alkalmak, évfordulók hoznak ugyanegyféle cikkeket, hanem néha egészen érthetetlen az összhang, mellyel

Máté 26, 66. — **Márc. 12.**

Olyan szentül élt Jézus, hogy hamis tanúkkal se sikerült a bűnnek még a látszatát is rábizonyítani. És mégis elítélték. Előre el volt határozva, hogy neki meg kell halnia. Egyetlen ok, amiért elítélték: szent esküje volt. Azt mondták: Káromolta Istent, mert fiává tette magát. Elkeseredett ellenségeskedés szava volt az ítélet. Azt hazudták, hogy az Isten dicsőségét védik s közben az Istent gyalázták meg abban, akit elküldött: Jézusban.

Ének: 418.

egyet fújnak. Most az öregek és fatalok kérdése van napirenden — igazán nem tudni, miért.

Arról olvashatunk, hallhatunk ma unosúntalan, hogy az öregek nem értik meg a fiatalok lelkes tervezéseit, a fiatalok pedig nem méltányoják az öregek higgadtságának értékeit. Ezzel szemben egy kíváló szónokot hallottam e napokban megnyilatkozni: ő nem lát veszélyt abban, hogy mind a fiatalok, mind az ú. n. öregek sajátságai érvényesülnek, mert hiszen a társadalom, állam és egyház épületének tartópillérei a középkorúak, kik még megértik a fiatalokat, s már megértik az öregeket is. S ha a serdülő, meg most életet kezdő ifjúság velük összhangban kíván munkálkodni, nincs, mert nem is lehet zökkenő. Átveszik a fiatalok lassanként a súlyokat, s mikor egy-egy pillér kiről, ott van pótlására a friss erőben lévő ifjú pillér, de marad az épület a régi, a hagyomány fenntartásában nem esik csorba.

Gondolkozni ilyen kérdéseken nem árt senkinek, de úgy feltüntetni a dolgot, mintha csak a mostani háború utáni helyzet termette volna a fiatalság és öregek problémáját, nem felel meg a tényeknek. A 48-as fiatalság nem ugyanúgy érezte-e, nem még inkább látta-e ezt az ellentétet, mint a mai? Az irodalomban a 60-as években a nagy orosz író, Turgenyev Iván, az első, ki francia földön írta azt a művét, mely erről szól: „Apák és fiúk" a regénynek a címe, melyet erről a kérdésről írt; úttörő munkája tehát már hetven éves! Azóta sok szó volt erről, sokat írtak is róla.

Mi azért írunk lapunk hasábjain erről a ma újra élénken tárgyalt kérdésről, hogy evangélikus ifjúságunk ne üljön fel hangzatos jelszavaknak, főleg pedig ne higgye azt, hogy valami égető baj fenyegeti jövőjét, annak kialakulását a gonosz öregek részéről. Ha kissé megöregedett ifjúságunk már sürgősen szeretne is elhelyezést találni, látnia kell tiszta szemmel, hogy itt a szokott folyamat ismétlődik, mert mindig volt meg nem értő öreg és fiatal egyaránt, és mindig lesz is. Nem szabad azonban gyártani hatásvadászatból az ellentéteket, s szítani nem létező szikrából igazi tűzvészt.

(=)

Máté 26, 63—64. — **Márc. 11.**

A legerősebb eskű, mely e földön valaha elhangzott. Eskű alatt kell megmondania, hogy ki Ő. Nem vonakodik: Ő a Krisztus, az Isten Fia. Milyen erőssége a mi hitünknek ez az eskű! Ezért borulj le előtte és imádd Őt: És Uram és én Istenem!

Ének: 407.

BESZÉLGETÉS AVAR RICSIVEL.

Még nagyban folynak a sí versenyek, a főiskolai jéghokki bajnokságok St. Moritzban, most lesznek csak a műkorcsolyázó világbajnokságok s már aktuális a dolog a fotballról beszélni. Már most februárban megindul a fotballüzem, kezdődnek a késhegyig menő küzdelmek, kezdődnek a kupamérkőzések sorozatával, hogy azután még nagyobb lendülettel folytatódjanak a ligabajnoki mérkőzéseken. — Ki lesz a bajnok? — Kinek sikerül ezt a szép címet megszerezni, avagy megvédeni, ezt előre megállapítani szinte lehetetlen, ha objektíven nézi az ember a csapatokat és eddigi teljesítményeiket.

Úgy véltem, aktuális dolog a mostani szezón kezdetén egyik kiválogatott

Máté 27, 5. **Márc. 13.**

Júdás, a volt tanítvány öngyilkos lett. Belátta és őszintén megbánta bűnét. Nyiltan mondja, hogy ő bűnös és Jézus ártatlan. A pénzt vissza akarja adni, bűnét jóvá akarja tenni, Jézust ki akarja szabadítani. Mégis, mi hiányzott még nála? Csak bűnbánata volt, de nem volt hite. Az ellenséghez ment, nem Jézushoz. Ha eléje borult volna, a Mester megbocsátott volna, éppúgy, mint Péternek. — Uram, ne engedd, hogy kételkedjem a Te kegyelmedben, mert az mindég nagyobb, mint az én bűnöm.

Ének: 349.

János 18, 36. **Márc. 14.**

A zsidóktól a rómaiak elvették a halálos ítélet jogát. Hogy Jézust kivégezzék, elvitték a római helytartóhoz Pilátushoz. „Isten fiává tette magát" — ezért még Pilátus nem tett volna semmit. Ezért Jézust azzal vádolták, hogy ő lázadó, mert azt mondja, hogy ő Krisztus és Király. Ha Jézus, mint Király a római iga alól akarta volna őket felszabadítani, mindnyájan követték volna. De azt a Királyt, aki a bűn rabszolgaságából akarta őket megszabadítani, gyűlölték. — Uram, én a Te országodban akarok élni és neked akarok szolgálni. Segíts erre.

Ének: 421.

játékosunkkal egy pár szót váltsak, tehát felkerestem kedves barátom, Avar Ricsit. Beszélgetésünket az alábbiakban közlöm.

Mióta és hol kezdtél fotballozni?

(Szinte látszik az öröm az arcán, mikor ifjúkori élményeiről beszél.) Aradon kezdtem a fotballt éppen úgy, mint a többi srác, én is először kint a grundon rugdaltam a rongylabdát, majd mikor már iskolába jártam, az iskola válogatott csapatában játszottam. Majd, mikor kikerültem az iskolából, az A. M. T. E. (Aradi Munkás Testedző Egyesület) csapatában játszottam. 1926-ban Brassóba kerültem katonának s ott játszottam a brassói katonai csapatban a Kolceaban (Bástya). 1927-ben Budapestre jöttem s azóta játszom az Ujpest csapatában, melynek azóta is állandó tagja vagyok.

Ki nyeri az ezidei bajnokságot?

(Azonnal és nagy hévvel vágja rá.) Természetesen az Ujpest.

Miért vagy olyan biztos, mire alapítod ezt a reményedet?

Hát természetes, mindenki bízik a saját csapatában és az idén különösen nagyon belefekszünk a mérkőzésekbe, mi is szeretnénk valami impozáns és szép ajándékot adni a jubiláló U. T. E.-nak, s azt hiszem, szebb ajándékot nem is adhatunk az 50 éves U. T. E.-nak, mint a bajnokság megnyerését.

Meddig szándékozol még játszani?

Legalább is még három évig, de ha jól megy, mért ne játszanék tovább is?

Szeretsz e fotballozni?

Hát természetesen, mindig nagy örömömre szolgál a játék, mondhatom, szenvedélyes játékos vagyok. Nekem fizikai élvezetet nyújt a fotball. (Egészen belemelegedik, s úgy mondja.) Legalább úgy szeretek fotballozni, mint te úszni. S bizony, ha sokáig kell pihennem akármilyen okból, bizony nagyon hiányzik a játék, s a vele járó izgalom.

Mi a véleményed, hogy csapatainkat szép eredményeik közben olyan vaskos meglepetések szokták érni s annyira formájukon alul szerepelnek?

Hát ez már a társasjátékkal együtt jár, bizony sokszor előfordul, hogy a csapat indiszponált, sok mérkőzést kell egymásután játszania és ilyenkor bizony előfordulhat a legkellemetlenebb meglepetés.

Mi a véleményed a válogatott csapat rossz szerepléséről, mi az oka ennek?

(Sokáig maga elé néz, majd sejtelmesen mosolyog s végül megszólal.) Engedd meg, hogy erről a kényes témáról és mint játékos ne nyilatkozzam. (Hiába minden faggatás, nem akar nyilatkozni.)

Melyik volt a legnagyobb mérkőzésed?

(Kis gondolkodás után.) Minden mérkőzés nagy, mindegyiken nagyon meg kell küzdeni a győzelemért és mégis talán a legnagyobb meccsemet 1933-ban játszottam Torinoban, amikor az olaszok a játékidő eltelte után lőtték már a gólukat s így nyerték meg a mérkőzést. Azt hiszem, ilyen mérkőzésben nem egyhamar lesz részem.

Melyik mérkőzésről van a legszebb emléked?

Az 1934-es ír—magyar válogatott mérkőzést sorolom a legszebb emlékeim

közé. Ilyen szép meccset ritkán játszik az ember, s ekkora szeretetből is csak néha jut ki az embernek ekkora mennyiségben. Erre a meccsre mindig jóleső érzéssel fogok gondolni.

Mi a véleményed az utánpótlásról?

(Legyint.) Sajnos, utánpótlás dolgában nagyon gyengén állunk, s nem tudom, mivel magyarázzam, hogy ily gyengén állunk ezen a téren, lehet, hogy a háború az oka, gyenge ez a generáció, pedig most igazán nagy szükség van az utánpótlásra. Egyelőre a fotball nem fejlődhet nálunk, inkább a többi sportok.

Mindjárt az utánpótlással kapcsolatban, mi a véleményed a Kisokról?

A legokosabb gondolat a diákokat kivinni a fotballpályákra, tanítani őket fotballozni, talán ők fogják megmenteni a magyar fotballsportot, én csak a legjobb véleménnyel vagyok a Kisokról.

Ezeket az apróságokat mondta egyik legjobb fotballistánk, ki már annyi dicsőséges mérkőzésnek volt a hőse.

Bozsi Mihály.

A szőnyegről általában

A szőnyeg nemcsak lakásunk dísze, hanem hasznos darabja is, mert a hidegtől megvéd. Tehát fontos szükségleti tárgy.

Nagyon sok fajtája van: értékes és kevésbbé értékes, de mind egy célt szolgál. A legértékesebbek a valódi perzsa, szmirna és indiai szőnyegek. Valódiságuk értékét elsősorban a kézimunka szabja meg, mert a gépen szőtt szőnyeg már veszít értékéből.

A *perzsa* szőnyeg sokféle, mert hiszen Perzsia minden tartományában ezzel foglalkoznak, így aztán az egyes városok neve szerint kapják a szőnyegek nevüket, pl. Szenné városában készült szőnyegek a Szenné-szőnyegek, Tebriz városában szőtt szőnyeg a Teb-

riz-szőnyeg, továbá Hamadan, Ferahan, Sirar, stb. Ez utóbbi város nagy rózsaterméséről nevezetes, a híres rózsaolaj hazája.

A szőnyeg értékét a csomók száma és sűrűsége szabja meg, továbbá a pamut, vagy selyem fonala és a minta rajza. Rendszerint gazdag indás keret fogja körül a szőnyeget, középső része a tükör, melynek közepén szintén gazdag minta van.

Az *indiai* szőnyeg mintája aprólékosabb a perzsáénál, eleinte átvette a perzsa diszítéseket, később aztán egész kifejezetten indiai jellegű. Színeiben is eltérő, inkább a meggy és borpiros érvényesül. Stilizált álat — és növényalakokat kedvel. Oroszlán, sárkány, páva, a virágok közül az orchidea, liliom, nárcisz. Kedveltek az ima-szőnyegek, ezeknél üres a tükör közepe, csak felül van gazdagon diszítve, ahonnan középen egy mécses függ.

Magunk is készíthetünk szőnyeget kétféleképpen: szövőállványon csomózva, vagy asztalon varrva. Mindkettő nagyon kellemes munka, aki egyszer megkísérelte, annyira megszereti, hogy nem tudja abbahagyni. A mellett jövedelmező foglalkozás is, mert a kézzel csomózott szőnyeg nagyon értékes, szükség esetén kitűnő pénzforrás. Az otthon készített 100 cm. széles és 150 cm. hosszú perzsa szőnyeg anyaga 70—80 pengőbe kerül, a kész szőnyeg értéke pedig 200—300 pengő.

Kevésbbé értékes szőnyegek a *kelim-* és *keresztöltéssel* készített szőnyegek. Ugyanazt a hasznos célt szolgálják a most nagyon divatos és kedvelt *rongy*szőnyegek. Ezeket már olyan ízléssel szövik, hogy bármilyen előkelően berendezett lakásban is megállják helyüket. Mindenféle selyem, szövet, bársony, vászon rongydarabot keskeny csikokba kell felvágni, egymáshoz varrni, s ha már jókora gombolyag van, akkor póstán el lehet küldeni Dorozsmára, ahol nagyon olcsón és szépen megszövik. Nekem már több ilyen magam gyűjtötte rongyokból készült szép szőnyegem van, amit ott szövettem.

A Felvidéken sokszor láthatunk otthon készített *rongy*szőnyeget, ez azonban nincs szőve, hanem egyenlő nagyságú paizsalakú szövet-, vagy bársonydarabkákat körülvarrnak hurok, — úgynevezett pelenkaöltéssel, közepén egy csillag hímezve, s most ezeket a szövetdarabkákat pikkelyszerűen rávarrják egy alapanyagra, valamilyen zsákvászonra. Természetesen itt értékről semmit nem beszélhetünk, azonban mégis szőnyeg, mert ugyanazt a célt szolgálja, mint a drága szőnyeg: hideg ellen megvéd.

Glock Klára.

János 18, 37—38. **Márc. 15**

Pilátus tudta, hogy Jézus nem lázadó és hogy a zsidók irigységből akarják őt kivégeztetni. De nem volt bátorsága, hogy az igazságot tisztelje. Félt az emberektől. Jézus meg akarta őt erősíteni, de Pilátus kitér: Mi az igazság? Pedig ott állt előtte. — Uram, szabadíts meg e világ minden hazugságától, hogy a Te hangodat meghalljam és Benned az Igazságot megtaláljam!

Ének: 416.

A szórakozott Munkácsy

A gyöngycsiga lent a tenger titokzatos mélységeiben a világról semmit sem tudva termeli a „maradandó értéket". Jelképe lehetne e csiga a lángésznek, aki a világgal nem törődve, sőt a világot elfeledve, lemerül lelke titkos mélységeibe, és ott az örökkévalóság számára termeli a maradandó értékeket.

Ilyen ember, ki a világot sokszor teljesen elfeledte, s igazán „szórakozott lángész" volt Munkácsy Mihály, kinek élete regényét Harsányi Zsolt mostanában írta meg. A szórakozottságról elterjedt, talán néha kissé ki is színezett anekdotákból közlünk itt néhányat.

Még nőtlen korában történt meg vele Párizsban. Vendégeket hívott meg magához úgynevezett „műtermi estélyre". De mindent elfeledve, aznap este vendéglőbe ment vacsorázni. Mikor hazaért, itthon azzal fogadta inasa: „Ah, mossziő Münkakszi! (T. i. így ejtették a művelt franciák a nevét; ugyanők Jókait Zsoké-nak mondják!) Mennyi frakkos úr kereste ma este!" — Máskor meg azt felejtette el, hogy ki hívta meg esti ebédre, „ diné"-re. Csak az utca nevét tudta. Kocsiba ült tehát és a hosszú utca minden háza előtt megállva, megkérdezte a kapustól: „Rendeztek itt ma estebébet?" És úgy éjféltájban meg is találta vendéglátó házigazdáit. — Ha vendégei voltak, sokszor elfeledte, hogy ő a házigazda, és dícsérte, hogy milyen szép termei vannak a házigazdának. (Csak mellékesen jegyezzük meg, hogy Ballagi Mór, a híres budapesti református teológiai professzor, vendéglátére bocsánatot kért a mellette ülő háziasszonytól, hogy olyan rossz a leves, de a felesége az új szakácsnőt még nem tudta betanítani!)

Úgy is járt Munkácsy a saját estélyén, hogy eszébe jutott valami művészi ötlet, bement tehát a műtermébe és „csapot, papot, mindent feledve" reggelig dolgozott, s megalkotta valami új remekmű vázlatát — vendégei meg várhatták vissza!

Minden sétája egy-egy esernyőjébe került. — Ha elutazottt, ilyenféle sürgönyt küldött haza: „Rossz vonatra szálltam, dühös vagyok. Miska." De néhány óra mulva újabb sürgönye érkezett: „Késéssel bár, de mégis megérkeztem. Már nem vagyok dühös. Miska."

Máskor meg valami normandiai fürdőhelyre utazott; inasa (Mihály) a rendes vonatba szállt be s odavitte poggyászát is. De Munkácsy maga más vonatba szállt és Normandia helyett Marseilles-be érkezett. Erről számolt be sürgönyével: „Poggyászomat és Mihályt elvesztettem, Marseillesben vagyok . . ."

Mosolyoghatunk, s mosolygunk is Munkácsyn, de örülnünk kell, hogy a „szórakozott gyöngycsiga" a világnak és nekünk, magyaroknak, lelke titokzatos világában olyan drága gyöngyöket termelt, mint a Siralomház, a Krisztus-képek és a Honfoglalás.

Dr. Szigethy Lajos.

A British Museumban nagymennyiségü leletre akadtak. A múzeum igazgatósága nemrégiben nagymennyiségü régi kéziratot vásárolt, s ezek között most rendkívül értékesnek látszó bibliatöredékeket találtak. A kézzel írott bibliatöredékek, amelyek az Újtestámentom egyes részeit tartalmazzák, az első becslések szerint a második századból származnak. Ha ez a feltevés valónak bizonyul, akkor **a világ legrégibb Bibliájának a töredékeit** találták meg. A bibliakutatással foglalkozó tudósok nagy érdeklődéssel várják a bibliatöredékek nyilvánosságrahozatalát. A British Museum igazgatósága azt tervezi, hogy a töredékek szövegét facsimilében (hasonmásban) és átírt szöveggel fokozatosan hozza nyilvánosságra.

A witkowici vasművek egyik munkása 10 évi munkával elkészítette **a világ legnehezebb óráját.** Ez az óra-óriás 135 cm. hosszú, 48 cm széles és 150 kilót nyom. Nagy súlyán kívül van még sok más említésre méltó tulajdonsága. Nemcsak az órákat, perceket és másodperceket mutatja, hanem az évet, a hónapot, a napot és mindennap a napkelte és napnyugta idejét, továbbá a bolygók állását. Az órához építőjének 2500 aluminium-, acél- és sárgaréz alkatrészt kellett összeállítania.

Sir James Jeans angol csillagász szerint **a világegyetem** egészében mintegy nyolcvanmillió csillagcsoport található, 1600—1600 egyes csillaggal. Mai legerősebb csillagvizsgáló távcsöveink csak a világegyetem egynegyvenezeredrészébe engednek betekinteni.

Melbourneban emléképületet emeltek a háborúban elesett ausztráliaiak tiszteletére. Az épület kupolája alatt kis ébenfa asztalkán fekszik a világháború ausztráliai elesettjeinek **az emlékkönyve, amelyet napsugár nyit fel.** A könyvbe egy helyütt szelén cellácska van berögzítve, amely egy kis elektromótorral és a könyv felnyitására szolgáló automatakészülékkel van összekapcsolva. A könyv, illetőleg a szelén cellácska úgy van elhelyezve, hogy a kupolaterem egyetlen keskeny ablakán csak az év minden november 14-én, a fegyverszünet megkötése napján érhesse napsugár, amikor is a könyv kinyílik és láthatók lesznek a hősök nevei. A fegyverszünet kötésének évfordulóján ünnepi gyülekezet előtt újra lezárják az emlékkönyvet, amely csukva marad a következő év november 14-ig.

Adrian fiziológusnak, a cambridgei egyetem Nobel-díjas tanárának, sikerült a dolgozó emberi **agyvelőt lefilmeznie.** Olyan felvételekről van szó, amelyeknél maga az agyvalő regisztrálja munkamozgalmát. Adrian tanár az agyvelő villamos impulzusait annyira megerősítette, hogy egy filmszalagon feljegyezhetők lettek. Az agyvelő aktivitása, vagy az izgalmi és fájdalom impulzusok szerint a görbe másodpercenkint 10-től egészen 2000 hullámzást mutat. Megállapította, hogy az emberi agyvelő rezgései az álom állapotában a legerősebbek, ellenben megfeszített gondolkodásnál majdnem elmaradnak. Adrian újabban az agyvelő egyes részeinek a tevékenységeit külön akarja egymástól választani. Ennek az útnak a végén olyan rendszerhez vél eljuthatni, mely a lélekbúvárnak lehetővé teszi, hogy a páciens szellemi állapotát az agyvelő munkagörbéje után ítéljék meg.

Az angol orvosok társaságának legutóbbi ülésén dr. Kowles orvos előadásában azt fejtegette, hogy **a lustaság betegség.** Erre a

meggyőződésre évek óta folytatott kutatásai vezettek és ezeknek eredménye szerint a lustaságot olyan mérgek okozzák, amelyek az agyban halmozódtak fel. Kijelentette, hogy felfedezte a lustaság ellenmérgét is.

Londonban, a Kristály-palotában a minap megnyílt tyúk-, galamb- és házinyúl-kiállításnak szenzációja egy tyúk, amely kék tojásokat tojik. Ez a tyúkfajta Európában eddig ismeretlen volt. Az Arankauas-fajhoz tartozik, amelyet Dél-Amerikában bennszülöttek tenyésztenek.

A legújabb jelentések szerint Magyarországon 335.748 a rádiózók száma. *P. F.*

Tréfás számok az ember életéből

Valaki kiszámította, hogy egy hetvenéves ember, ha naponta átlag nyolc órát alszik, életéből huszonhárom évet aludt át. Ha mindennap rendesen megmosakodott, másfélévet fordított életéből erre a műveletre. Az evés már legalább hat esztendő, az iskolák elvégzése annyi, mintha három évet éjjel-nappal tanult volna. Egy-két esztendőnyi a kisebb betegségek összege, tizenkét év a munka, marad a szórakozásra, pihenésre körülbelül húsz év. Egy hetvenéves ember, még ha nem is szaporította a szót, életének 19 esztendejét fordította a beszédre. Napi beszédünk 18 ezer szó, vagyis egy 54 oldalas füzet tartalma. Egy év alatt 66 kötetnyi háromszázoldalas könyv terjedelme ez, s az egész élet folyamán összesen 4620 kötet könyvre szaporodnék, amelynek elhelyezésére nyolc drb nyolc méter hosszú könyvespolc kellene. (A Harangszó után.)

Anekdoták és tréfák

Pistike nem nagyon szereti a levest. Édesanyja únszolja, nógatja; végre így fakad ki:

— Más gyermek hálás lenne, ha csak félannyi levest is kapna!

— Azt hiszed, anyukám, hogy én nem? — felelte Pistike.

o—o

Skótországban.

A színházi jegypénztárhoz jön a skót. Megkérdezi:

— Melyik a leghosszabb opera?

— Wagner Parszifálja — hangzik a válasz. — Kora délutántól éjfélutánig tart.

— Akkor kérek a Parszifalba egy karzati állóhelyet!

A fogorvost megtámadja a bandita:

— Pénzt vagy életet!

— Ne haragudjék, rabló úr — mondja a fogorvos —. Pénz nincs az egész házban... De ha akarja, ingyen kihúzom akárhány fogát.

o—o

Egy magyar hírlapíró így tanította lapja fiatal munkatársát:

— Egyes szám első személyben írni szerénytelenség; többes szám első személyben írni csak királyoknak szabad; egyes szám harmadik személyben csak a kis gyermekek és a bolondok beszélnek magukról.

Ujházi Ede, a Nemzeti Színház kitünő tagja, híres volt szellemes megjegyzéseiről. Vele történt meg egyszer, hogy a Ferencvárosban akadt dolga, s a villamoson vette észre, hogy még aznap nem borotválkozott. Bement tehát egy közeli borbélyüzletbe, melyben csak a „mester" ásítozott. Felugrott, mély hajlongások közt segítette le Ujházi felöltőjét, majd hozzáfogott a munkához. Alaposan megnyúzta. Amikor a „műtétnek" vége volt, a máskor mindig jókedvű művész szomorúan nézett a tükörbe, s megdöbbent az eléje tárult látványtól. Majd így szólt:

— Ha én színházigazgató lennék, nyomban szerződtetném az urat.

— Színházi borbélynak? — kérdezte a borbély.

— Nem, komikusnak (tréfás színész).

— Miért komikusnak, nagyságos úr?

— Mert maga kitünően tud arcokat vágni.

o—o

Egy híres német idegorvos, Kraft Ebbing, mesélte ifjúkoráról:

— Diákkoromban a gimnázium előtt minden reggel szamaras-taliga állt, melyen a tejet hozták a városba. A diákok incselkedtek a csacsival, míg a tejes ember meg nem jelent és szét nem zavarta őket. Egyszer én is ott álltam, mint kis diák, de nem bántottam a szamarat; a tejes ember azonban, mivel a többiek közeledtére elszaladtak, nekem ugrott, s hatalmasan arcul ütött. Sírva fakadtam, és az igazgató úrhoz szaladtam. Nagy rohanásomban azonban úgy nekiszaladtam az osztályfőnökömnek, hogy a kezében vitt füzeteket elejtette; mielőtt bocsánatot kérhettem volna, már ő is arculütött. Természetesen még nagyobb ordítással szaladtam tovább. Kijött szobájából az igazgató. Kérdésére, mi a bajom, zokogva feleltem:

— Az osztályfőnök úr nyakon ütött, pedig én nem is bántottam azt a szamarat.

Ebben a pillanatban megkaptam a harmadik nyaklevest is.

ZSENGE—ROVATUNK

újra kimaradt. Hol vannak ifjú íróink? Vagy annyira elmerül minden olvasónk a tanulásba avagy szórakozásba, hogy írásra nem jut idő?! Nem hinnők. Úgy látszik azonban, megfeledkeztek az Ifjú Évekről, pedig — íme — pontosan itt vagyunk és leszünk is ezentúl mindig, de Ti is gondoljatok ránk. Kérünk, hogy hátralékos előfizetési díjatokat mielőbb küldjétek már be. Törődjetek az Ifjú Évekkel, akkor az is teljes mértékben ki tudja kívánságtokat elégíteni.

KERESZTREJTVÉNY.

10 pont.

Beküldő: Hesz András.

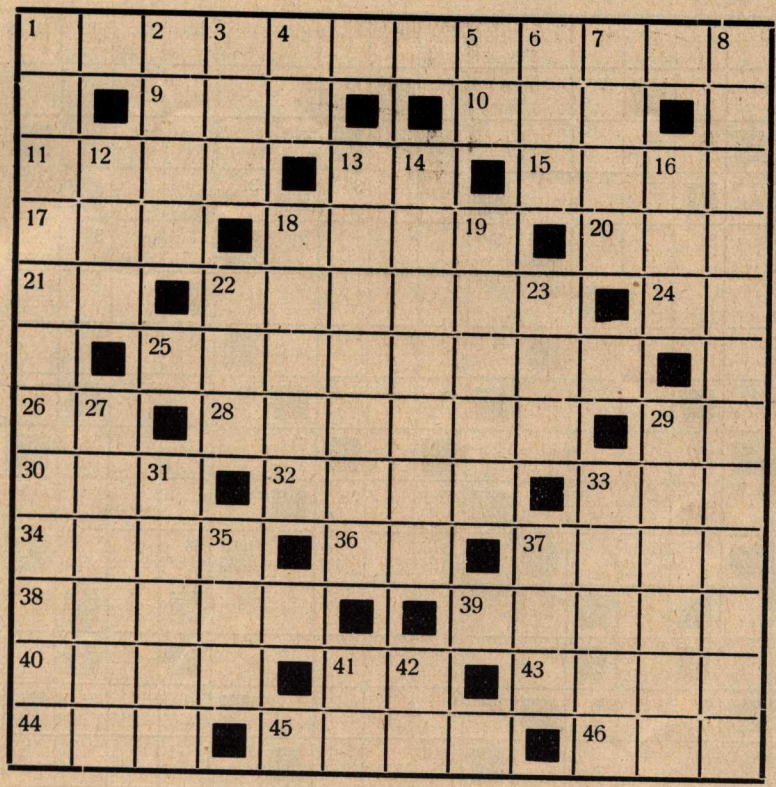

Vízszintes: 1. Szomorú esemény a magyar történelemből. 9. Vissza: Testrész. 10. Rokon nép. 11. Lábrész. 13. Helyhatározó rag. 15. Vissza: Kényeztetett állat. 17. Ékezettel község. 18. Határoz. 20. Sziget. Fonet. 21. Rag. 22. A dal egy faja. 24. Vissza: Kutya. 25. Forradalmi tünet. 26. Orosz folyó. 28. Belevág szinonimája. 29. Építő anyag. 30. Becézett női név. 32. Első betű r, utána a dühös kutya teszi. 33. Téli sporteszköz. 34. Férfi név. 36. Ékezettel a kertész teszi. 37. A szó legkisebb része. 38. Ékezettel, sürgős határidő. 39. Fennsík, ahonnan bennünket is származtatnak. 40 Ritka női név. 41. Szerszám. 43. Én zárok . . . (egyik alakja) vissza. 44. s. g. b. 45. Uzsonna. (Fonet). 46. Vissza: Folyó.

Függőleges: 1. Az Alföldön pusztító betegség. 2. Füzet. 3. Menyasszony. 4. Felkiáltás. 5. Vissza: Kérdőszó. 6. Fejen szokott lenni. 7. Dal. 8. Ha magasállású ember bünözik ilyen. 12. Időmérő. 13. Almafaj. 14. Endre idegenül. 16. Gyulladás. 18. Angol kikötő. 19. Vissza: Rúgásra késztet. ü = u. 22. Növény (ehető). 23. Vissza: Konyhaszer. 27. Csavargó. 29. Ez kíséri a szerencsétlen népet és embert. Névelővel. 31. Vissza: Női név. 33. Szobrász. 35. Állatkert. 37. Délafrikai nép. 41. 36 vízszintes. 42. Vissza: Férfi cím.

A VILÁG HÉT CSODÁJA.

15 pont.

(Beküldte: Hursan Pál).

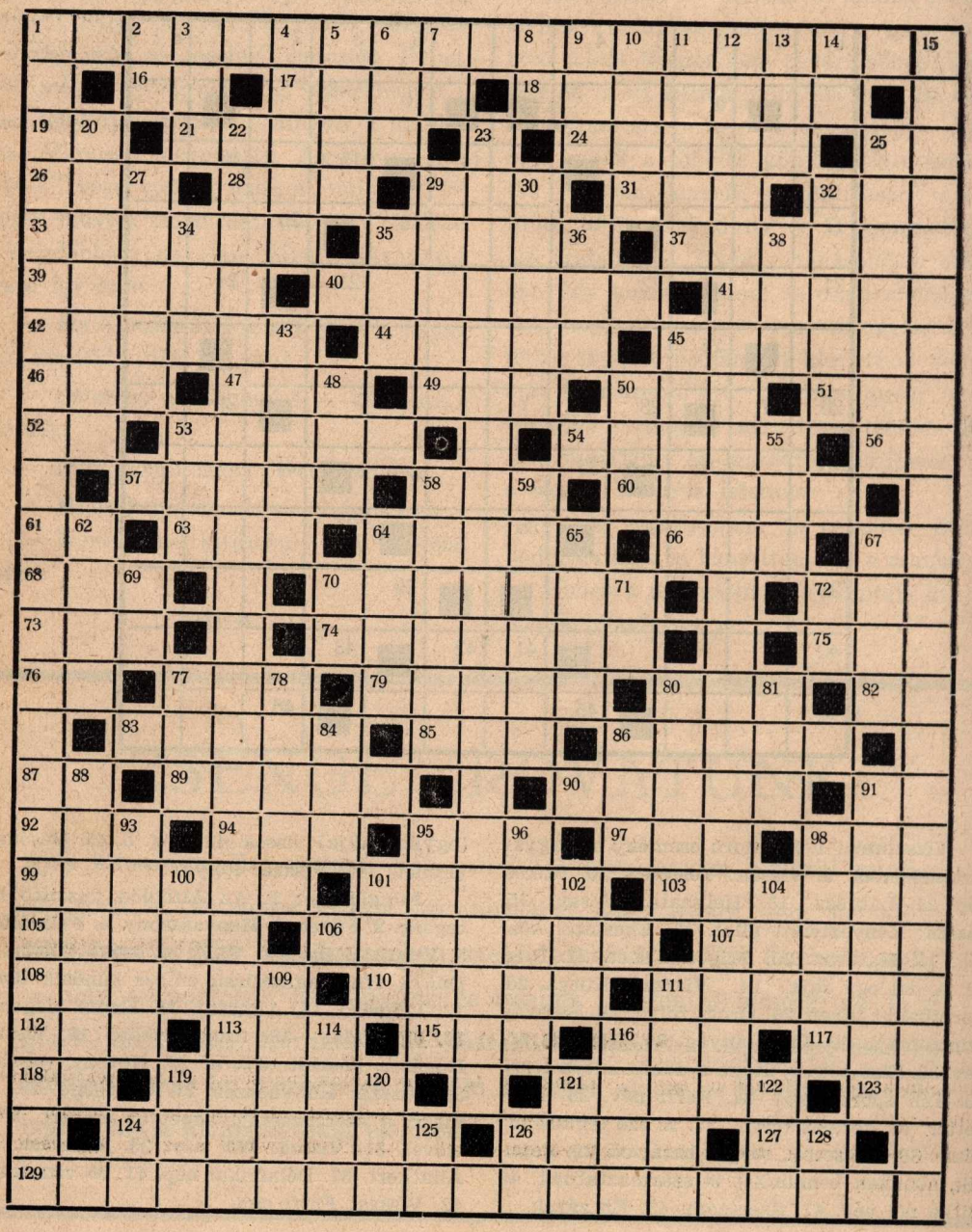

A VILÁG HÉT CSODÁJA.

Vízszintes sorok: 1. A hét csoda egyike. Tárgyesetben. 16. Őriz; véd. 17. Északi főváros. 18. Mohamed apósa. 19. Hű állat. 21. Fiatal leány szerepeket játszó színésznő. 24. ..... Torna megye. 25. Növény. 26. Köből van építve. 28. F. á. a. 29. A nap reggel... 31. Aas. 32. Férfinév (ék. hiba). 33. Ószövetségi próféta. 35. Abauj-T. vm.-i kisk. 37. Baranya vm.-i kisk. 39. Nyári eső. 40. Crosz tábornok, a magy. hadsereg előtte tette le a fegyvert Világosnál. 41. Szabolcs vm.-i kisk. 42. Királyi..... 44. Hős görögül. 45. Két szó: 1. Veszprémi püspök; 2. ugyanaz rövidítése. 46. Nap latinul. 47. Savanykás erdei gyümölcs. 49. Te... Usa állam. 50. Gyulladás. 51. H. s. r. 52. Vissza: kérdőszó. 53. Kötőszó köznapiasan. 54. Nagy, görögül. 56. Horgany, vegyjele. 57. Kiválasztott, franc. 58. Német művészeti és zene esztétikai író. 60. Bihar vm.-i nagyk. 61. Vallás rövidítés. 63. Söntés. 64. Lesés, keverve. 66. Régi aradi tornaegylet. 67. Kötőszó. 68. ... tak. 70. Dunántúli táj rövidítéssel. 72. Csapat része. 73. Ilyen eszköz is van. 74. Tanács, névelővel. 75. Idegen isten. 76. Személyes névmás. 77. Felvidéki folyó. 79. Beteg, latinul. 80. Latin kötőszó. 82. Azonos betűk. 83. A rómaiak hadiegysége. 85. Azonos betűk. 86. Ilyen volt a régi perzsa író. 87. Tagadó szócska. 89. Római császár. 90. Egyik állami jövedelem 91. Vissza: Időhatározó. 92. ... az Operencián. 94. Motorversenyeiről híres község. 95. Régi úrmérték. 97. Női becenév. 98. Női becenév. 99. Egy napig tartó életű, görögül o=c). 101. Terelés, közepe. 103. Alsó-Bajorországi város. 105. Francia tájképfestő (1840—1926). 106. Mount..... 107. Veszprém vm.-i kisk. Iparos is. 108. Hivatalnok a rómaiaknál. 110. Cselekmény, latinul. 111. Dolgozószoba, olaszul. A rádió leadó központját is így nevezik 112. Liz. 113. Vízben él. Betegség is. 115. Ajm. 116. Szent, idegen szóval. 117. Lea, keverve. 118. Oa. 119. A művész mintája, franc. (ll=l). 121. Kártyacsomó. 123. Idegen magánhangzó. 124. Július 26-án tartják. 126. Csomagolás súlya. 127. Igekötő. **129. A hét csoda egyikének tartják.** Névelővel.

Függőleges sorok: 1. A hét csoda egyike. 2. Csapadék. 3. Von, keverve. 4. Dávid király hadvezére. 5. A hindú istenek egyike, 6. Barom húzza. 7. Kicsinyítő képző. 8. L. a. 9. Nurmi szülőhelye, ford. 10. Guba. 11. Csaba, keverve. **12. A hét csoda egyikének tartják.** A végén alkotója neve is. 13. U. k. j. 14. S. r. **15. A hét csoda egyike.** 20. Árúházak. **22. A hét csoda egyike. 23. A hét csoda egyike.** 25. Meghalt híres szobrász. 27. L. d. p. a. l. 29. Kézzel írott könyv. 30. Szó, ige, görögül. 32. Galac alatt ömlik az Aldunába. 34. Rag. 35. A jég teszi. Ford. 36. Ital, ford. 38. Napszak. 43. Jelmondat. 45. Házi eszköz fonáshoz. 48. M. á. e. 50. ... coon; szoborcsoport. 53. Basa. 55. Egy, angolul. 58. Az adó és illeték lerovásának egyik módja. 59. Foglaló. 62. Ausztráliai madár. 64. Prózai elbeszélés a skandináv irodalomban. 65. Odajut. 67. Szivárványhártya. 69. Kemény mint a... 70. Kicsinyítő képző. 71. D. s. 72. Szám. 77. Rosszat tesz. 78. Hangszer. 80. Fejbőr, melyet az indiánok lenyúztak. 81. Éget, latinul. T-vel az elején tejtermék.84. Utókeverve. 86. Ehető csiga. 88. Kellemes érzés, görögül. 91. .....rabica = arab gumi fa. 93. Lekicsinyít. 95. Betel, dió a gyümölcse. 96. Faolaj, latinul. 98. Két szó: 1. Kötőszó. 2. Friss. 100. M. e. t. 101. Női név, ék hiba. 102. Két kötőszó. 104. Farágó bogár. 109. Gróf költő (1713—1792) (y=i). 111. Vadállat. 114. K. e. b. p. 116. Lábbeli. 119. M. n. g. 120. Szem igéje. 121. Pagina, rövidítése. 122. Szatmár vm.-i kisk. 124. A. e. 125. Háziállat. 126. Személyesnévmás. 128. Is, ? id.

Rejtvénymegfejtések beküldésének határideje március 2.

Pontos beküldést kérünk.

SZERKESZTŐI ÜZENET

többeknek, de különösen egy olvasónknak. Igen örvendünk, ha soraival felkeres valamelyik olvasónk. Azonban névtelen levélírónak soha sincs igaza; mert ha igaza lenne, nem bújnék névtelenség mögé, hogy úgy vagdalkozzék. Azonkívül gyáva is az, ki így cselekszik. Különben üdv mindenkinek!

A januári számban közölt rejtvények megfejtése:

Kettős kockarejtvény:

1 k	2 a	3 t	4 a	5 k	6 o	7 m	b	8 a
9 a	d	a	k	a	l	e	■	b
10 t	a	h	i	t	i	■	11 j	a
12 a	k	i	b	a	■	13 m	e	s
14 k	a	t	a	■	15 v	o	g	á
16 o	l	i	■	17 v	e	l	e	m
18 m	e	■	19 m	o	l	a	n	u
b	■	20 j	e	g	e	n	y	e
21 a	b	a	s	á	m	u	e	l

Számrejtvény:

1. Hazádnak rendületlenül légy híve óh magyar.
2. Isten, kit a bölcs lángesze fel nem ér.
3. Mennyből jövök most hozzátok, jó hírt mondok, jer halljátok.

Lóugrás:

1. Mennynek, földnek teremtője.
2. Isten áldd meg a magyart.

Betűrejtvények:

1. Képtelen.
2. Csongor és Tünde.
3. Egyesegyedül.
4. Egyenlet.
5. Balaton.
6. Lenkei János.
7. Koronatanú.
8. Nagyapó.
9. Páris.
10. Pince.
11. Kökörcsin.
12. Kankalin.

Névtelenül lehetőleg ne küldje senki, mert külön grafológust nem tartunk.

A pontverseny állása a következő: Budai Jolán 247 (51), Bendl Mária 189 (?), Boni Margit 36 (—), Brugger Károly 34 (—), Cornides Edit 248 (51), Hursan Pál 253 (53), Merczel Zsuzsa 248 (51), Merczel Antal 245 (49), Schermann Lia 105 (—), Pálinkás Irén 246 (53), Sándor Endre 111 (—), Esztergály Gyula 245 (51), Soltész Judit 192 (—), Szemes Irma 247 (51), Nagy Endre 240 (51), Vetsey Klára 96 (—), Schuler Dóra 44 (—), Kiszely András 221 (44), Horváth Tibor 232 (51), Liffa Zoltán 137 (—), Trauschek Lea 29 (—), Takáts Paula 176 (49), Láng Miklós 232 (51), Emich László 40 (—), Zauner Gyula 245 (51), Belák Sándor 142 (—), Gyenei Ilus 105 (47), Lénárt László 61 (—), Lengyel Gabriella 57 (—), Bodnár Margit 53 (—), Hábersach Gerda 43 (—), Weiles Henrik 48 (—), Juhász Ilona 201 (53), Rohossy György 114 (51), Szilassy Eszter 24 (—), Terray Barna 184 (51), Péter Géza 76 (—), Hittig Livia 98 (46).

I—IV. o.:

Odorfer Magdi 243 (53), Szemes Eleonora 246 (51), Kozma Márta 187 (—), Varga H. I. 232 (53), Kovács Pál 40 (—), Filippinyi János 232 (49), Pálkövi Gyula 80 (—), Komár Pál 169 (—), Zulauf Etelka 32 (—), Haas Ágoston 191 (51), Stelczer Károly 184 (44), Schaub József 22 (—), Schmidt Károly 66 (—), Bödecs József 143 (26), Bruckner József 101 (—), Liedemann Dénes 16 (—), Geschlecht Ferenc 54 (—), Weinbrenner Rudolf 45 (—), Somfai Ferenc 102 (42), Farkasdi Zoltán 42 (—), Pajor Kornél 81 (—), Lauffer Márta (53), Marschalkó Gyula 136 (—), Boros László 179 (51), Szakmáry Lóránt 101 (43), Dorn László 44 (—), Buzás Erzsébet 20 (—).

Zárójelben a januári pontok. A még be nem érkezett és a lap megjelenéséig beérkező megfejtések pontállását a következő számban hozzuk.

A most beküldött közlendő rejtvényeket csak a jövő számokban hozhatjuk, mert már nyomdában volt a februári anyag.

BUDAPEST, 1935. FEBRUÁR **XIII. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM.**

IFJÚ ÉVEK. Ifjúsági folyóirat. Kiadja: **Algőver Andor.**
Felelős szerkesztő: **RUTTKAY-MIKLIAN GYULA.**
Főszerkesztő: **Dr. BÁNKÚTI DEZSŐ.**

Megjelenik a tanév folyamán minden hónapban.
Előfizetési ára egy évre **4** pengő, egyes szám ára **50** fillér.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV., Deák-tér 4, II. emelet.
A kiadóhivatal vezetője: **Ruzicska László.**
Postatakarékpénztári csekkszámla száma 26111.

Nyomatott ifj. Kellner Ernő könyvnyomdájában Budapest, V., Csáky-utca 10. — 81467